

இணைப்பு I

[24-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1. துறை நிறுவனங்கள் மூலமாக கதர் கிராமத் தொழில் திட்டங்கள், மூன்னர் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் 1—4—1960-ம் நாளன்று 1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியச் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது. கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழு, ஏற்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த வாரியத்திற்கு மானியங்களையும் கடன்களையும் வழங்குகிறது. வாரியத்தின் வணிகத் தன்மை அல்லாத நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படுகிற பற்றாக்குறைக்கு ஈடுகட்டுவதற்காக, நிகரச் செலவு மானியமாக தமிழ் நாடு அரசு இவ்வாரியத்திற்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது. இந்த மானியம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் வழங்கப்படுகிறது :—

(i) மானியக் கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்—கிராமத் தொழில் வேலைத் திட்டம் குறித்த தொழில்கள்.

(ii) மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்-வேலைத் திட்டத்தைக் குறித்த கதர்.

கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் பற்றிய வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் தொழில் நுட்பப் பொறுப்பும், மாநில கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் அதாவது இரண்டாம் நிலைக்குப் பிற்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் 22-ம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழும், முதல், இரண்டாவது நிலை வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் 23-ம் எண் மானிய கோரிக்கையின் கீழும் மாநில வாரியத்திடம் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவரத்தை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் காணலாம்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

2. மகாத்மா காந்தி அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்டு பேணி வளர்க்கப்பட்ட ஆக்கப் பணிகளில் கதர்த் திட்டமும் ஒன்றாகும். நாட்டுப்புறங்களில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமே இதன் நோக்கமல்ல. தன்னம்பிக்கையும், தன்னிறைவும் பெற்ற சமுதாயத்தை கிராமப்புறங்களில் தோற்றுவிப்பதே அதனது அடிப்படைக் கொள்கை.

3. இம்மாநில அரசு கதர் வளர்ச்சித் திட்டத்தை மூன்று நோக்கங்களோடே மேற்கொண்டது. கிராமங்களிலே வேலை வாய்ப்பற்ற நிலைமையையும் போதிய வேலை வாய்ப்பற்ற நிலைமையையும் போக்குவது; கிராமங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் குடி மக்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தை நூல் நூற்பதில் செலவிட்டு தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வகை செய்வது; கிராம மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளுக்கு மற்றவர்களை நம்பியிராமல் அவர்களைத் தன்னிறைவு உள்ளவர்களாக ஆக்குவது ஆகியவையே மேற்கூறிய மூன்று நோக்கங்களாகும். எனவே, 1947-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசு கதர் வேலைத் திட்டத்தை பிரக்கா வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தின் இன்றியமையாத உறுப்பாக ஏற்று நடத்தியது. முதற்கண், அனைத்திந்திய நூற்பாளர் சங்கத்திடமிருந்து கதர் உற்பத்தி நிலையங்கள் நான்கினைத் தன் பொறுப்பில் எடுத்தும் கொண்டது. இவற்றின்கீழ் 136 கிராமங்களும், 1,800 நூற்பவர்களும் 500 நெசவாளர்களும் இருந்தனர். விரைவில் இத்திட்டம் விரிவடைந்தது. கதர்த் திட்டங்கள் விரைந்து விரிவடைந்ததன் பயனாகவும், அப்பர்

1969 மார்ச் 10]

ராட்டை உருவானதின் காரணமாகவும், இம்மாதிலத்தின் கதர் வேலைத் திட்டம் புதிய மேனிலையை அடைந்தது. வளர்ச்சியடைந்துவரும் பணிகளை ஏற்று நடத்துவதற்காக அரசு 1956-ம் ஆண்டில் கதர்த் துறையை ஏற்படுத்தியது.

4. தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியச் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவில் கண்டுள்ள விதித் துறைகளையொட்டி, வரவு-செலவுத் திட்டம் இரண்டு பகுதிகளாகப் தயாரிக்கப்படுகின்றது. அவை யாவன :—(1) கதர்த் தொழில், (2) கிராமத் தொழில்கள். முந்திய ஆண்டின் கணக்குகள், நடப்பு ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, திருத்த மதிப்பீடு, அடுத்த ஆண்டுக்கான மதிப்பீடு ஆகிய விவரங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

5. கதர்த் தொழில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விவரித்துள்ளபடி நிதி நிலைமை கீழே சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1967-68	1968-69	1968-69	1969-70
	கணக்கு	திட்ட	திருத்த	திட்ட
	கள்.	மதிப்பீடு.	மதிப்பீடு.	மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
நடைமுறைக் கணக்கு—				
செலவு	254.04	321.63	363.82	420.10
வருவாய்—				
துறைவாரியான வருவாய் ..	214.90	261.46	265.01	323.61
கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து கிடைக்கும் மானியம்.	80.51	60.63	72.88	63.51

6. பம்பாயிலுள்ள கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து அடியிற்கண்ட வகையில் கடன் உதவியும் மானிய உதவியும் கிடைக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது :—

	1967-68	1968-69.	1969-70.
	கணக்கு.		
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
மானியம்—			
தள்ளுபடித் தொகைகளும், உதவித் தொகைகளும்.	76.75	63.38	62.29
பிற மானியங்கள்	3.76	9.50	1.22
கடன்—			
நடைமுதல், மூலதனம், வட்டி ..	31.75	9.22	8.00
பிற கடன்கள்	5.39	5.80	24.35

7. கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து வாங்கிய கடனில் 1968-69 இறுதியில ரூ. 236.59 லட்சம் நிலுவையாய் நிற்கும்.

8. கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் நிறுவனச் செலவுகளுக்காகவும், பொருட்காட்சிகள் போன்று ஆணைக் குழுவிடமிருந்து மானியம் கிடைக்காத இனங்களின் செலவிற்காகவும் நிகரச் செலவு அடிப்படையில் இம்மாதில் அரசு மானியம் வழங்கி வருகிறது. இந்த மானியத்தைச்

[1969 மார்ச் 10]

கணக்கிற்கையில் வாரியத்தின் வணிகப் பணிகளின் கீழுள்ள செலவு கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை. நிகரச் செலவு அடிப்படையில் இம் மாநில அரசு வழங்கிய மானிய விவரத்தைக் கீழே காணலாம் :—

1967-68 1968-69. 1968-69.

கணக்கு. திட்ட திருத்த
மதிப்பீடு. மதிப்பீடு.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

வருவாய்க் கணக்கு	254.04	321.63	363.82
மாநில அரசு மானியம்	12.00	12.00	12.04

நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மாநில அரசு தரும் மானியம், மொத்த திட்டச் செலவில் ஒரு சிறு பகுதியாகவே இருப்பதைக் காணலாம்.

9. கதர் வேலைத் திட்டம் சுமார் ஒரு லட்சம் நூற்பாளர்களுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும், ஏனைய கைப்பணியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் நல்ல முன்னேற்றம் காட்டியுள்ளது. ஆண்டுதோறும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. கதர் வேலைத் திட்டம் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்குத் தடையாக உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, அதனை வளர்ப்பதே அரசின் கொள்கை ஆகும். கதர்த் திட்டம் பெருகி வளர்வதற்கு இடையூறுகப் பல்லாண்டுகளாகவே இடர்ப்பாடு ஒன்று உள்ளது. உற்பத்தி செய்த கதர்த் துணியை எளிதில் விற்க முடியாமையே இந்த இடர்ப்பாடாகும். இந்த ஆண்டில் மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்ட சிறப்பு முயற்சி காரணமாக, திபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைகளின்போது கதர் விற்பனை குறிப்பிடத் தக்க அளவு பெருகியது. அப்போது கதர்த் துணி விற்பனைக்கு சிறப்பு தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு ரூ. 156 லட்சம் மதிப்புள்ள கதர்த் துணி விற்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 177 லட்சம் மதிப்புள்ள கதர்த் துணி விற்கப்பட்டுள்ளது. கதர்த் துணியின் இருப்பு தேக்கமடையாது இருப்பதற்காக இவ்வாரியம் கதர்த் துணி விற்பனை முயற்சிகளை மேலும் மூலீனப்பாக்கியுள்ளது. சென்னை எஸ்பிஎன்எடிஸ் உள்ள குறளகக் கட்டிடத்தில் கதர்த் தொழில் பொருள்கள் கூடத்தில் கதர், கிராம, கைத் திறப் பொருள்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

10. கதர்த் துணியின் விலையைக் குறைத்தாலன்றி, கதர் விற்பனையைக் கணிசமான அளவு பெருக்கவும் முடியாது ; அதன் விலைவாக கதர் நூல், கதர்த் துணி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும் முடியாது. இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன் மாநிலக் கிராமத் தொழில் வாரியம் நடப்பு ஆண்டில் கிராமப் பகுதிகளில் 6, 12 கதரிகள் கொண்ட இராட்டைகளைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரும் ஒரு பெரும் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. திட்டமிடப்பட்ட கிராமத் துணி உற்பத்தித் தொழில் நிலையங்கள் 70-ல், 34 நிலையங்கள் நடப்பு ஆண்டின் தொடக்கத்தில் செயல்பட்டன. நடப்பு ஆண்டின் முதல் காலாண்டுப் பகுதியில் 10 நிலையங்கள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டின் இறுதிக்குள் மேலும் 10 நிலையங்களைத் துவக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டுகளில் துவக்கப்பட்ட 34 நிலையங்களுக்குக் கூடுதலாக நடப்பு ஆண்டின் முடிவில் மேற்கொண்டும் 20 நிலையங்கள் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் திட்டமிடப்பட்ட 70 நிலையங்களில் எஞ்சியுள்ள 16 நிலையங்கள் தொடங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

11. ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் ஒரு லட்சம் சிட்டங்கள் என்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் கிராமத் துணி உற்பத்தி நிலையங்களில் 44 லட்சம் சிட்டநூல் உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் 52 லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்வது நமது குறிக்கோள் அளவாகும். சிம்புகளாகப் பிளத்தல், சிக்கெடுத்தல் ஆகிய வேலைகளுக்கான ஊதியங்கள் உட்பட இந்த நூலை உற்பத்தி செய்வதற்கான தோராயச்செலவு திட்டம் ஒன்றுக்கு

1969 மார்ச் 10]

32 காசுதான் ஆகிறது. கிராமத் துணி உற்பத்தி நிலையங்களில் இந்த நூல் மேன்மேலும் உற்பத்தி செய்யப்படுவதன் மூலம் உற்பத்திச் செலவு குறைவதுடன், பருத்திக் கதரின் விற்பனையும் குறையும்.

இந்த ராட்டையைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டுவந்ததன் மற்றொரு நோக்கம், அதிக நேரத்தியுள்ள இழை நூலை உற்பத்தி செய்து, கதர்துணியில் நேர்த்தியான ரகங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதேயாகும்.

12. இந்த டெக்ஸ்டைல் இராட்டையின் பெருந்திறனை பழைய ராட்டைகளின் திறனைப் பாதிக்கும் வகையில் பயன்படுத்த எண்ணமில்லை. கிராம மக்களிடையே நிலவும் எளிய நிலை நீக்கப்படும் வரையில் கிராமங்களில் பொருளாதாரத்திற்குப் பழைய கைராட்டை முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது.

13. ரூ. 250 லட்சம் அளவிற்கு விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்கிற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, 1969-70-ல் வாரியம் உற்பத்தி செய்யும் கதர்துணியின் மதிப்பு ரூபாய் 245.45 லட்சம் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

14. கதர் உற்பத்தி, விற்பனை குறித்த புள்ளி விவரங்கள் I-ம் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

15. அரசுத் துறையில் கதர்துணியைப் பயன்படுத்துவது குறித்து அரசுக் கொள்கையில் எந்த மாறுதலும் இல்லை. மருத்துவ மனைகள் தங்களது துணித் தேவைகளுக்கென கதர்துணியை வாங்குவதிலிருந்து சிறப்பான நேர்வாக அமைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள், வேலைத் திட்டம்—
(1) “22-கதர்” மானியக் கோரிக்கையில் இரண்டாம் நிலைக்குப் பிற்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள், ஆகியவற்றின் மேம்பட்டிற்காக வாரியத்திற்கு வழங்கும் மானியமும் அடங்கியுள்ளது. முதல், இரண்டாவது நிலை வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் இக்கலைப்பின் கீழ் செலவிற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு சமுதாய வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தைக் குறித்த 23-வது மானியக் கோரிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற சமுதாய வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தின் பகுதியாகும். 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் இந்த வேலைத் திட்டத்தை தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநர் நிறைவேற்றி வந்தார். இதற்கிடையில் கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழுவின் ஆளுகையின் கீழ் கிராமத் தொழில் திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்காக மாநில கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் உருவாகியது. கிராமத் தொழில் குறித்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்று ஏற்பட்டவுடன், வேலை இணக்கமாக நடைபெறுவதற்காக, கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் பற்றிய திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றும் பொறுப்பை மாநில அரசு 1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்தது.

(2) தனிப்பட்ட முறையிலோ கூட்டுறவு அடிப்படையிலோ நிறுவப்பட்டுள்ள கிராமத் தொழில்களை நிறைவேற்றும் பணி தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சி சட்டத்தின் 66-வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேண்டும். எனவே, இந்த வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் தொழில் நுட்பப் பொறுப்பு மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்திடமே இருந்து வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முதலில் திட்டங்கள் வகுக்கின்றன. பின்னர் அதிபட்டங்களைக் கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் அதிகாரிகள், இடைக்கிராம மூலப் பொருள்கள், கைப்பணியாளர்கள், தொழில் நுட்ப

[1969 மார்ச் 10]

சாத்தியக் கூறுகள் ஆகியவற்றை ஒட்டிப் பரிசீலனை செய்கின்றனர். மேம்பாடான கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்துவதில் கைப்பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதே கிராமத் தொழில் பிரிவுகளைத் தொடங்கியதின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

(3) ஒரு பிரிவில் தேவையான கைப்பணியாளர்கள் பயிற்சி பெற்றவுடன், அந்தப் பிரிவில், பயிற்சி பெற்றவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தொழில் கூட்டுறவுச் சங்க மாகமாற்றப்படுகின்றது. அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் உற்பத்தி நிலையமாக நடத்தப்படுகின்றது. தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநரிடமிருந்து மாற்றப்பட்டுள்ள பிரிவுகளை இப்போது வாரியத்தின் சார்பில் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் நடத்தி வருகின்றனர்.

(4) கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தொழில்-வாணிக இயக்குநர் அலுவலகமும், மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியமும் இணைந்து செயல்பட வகை செய்யும்பொருட்டு, மாவட்டக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தனி உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி), தொழில் வாணிகத் துறை உதவி இயக்குநர், கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் இயக்குநர் ஆகியோர் அக்குழுக்களில் உறுப்பினராக இருப்பர். தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்து, புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்வது உட்பட, அவை செயல்படுவதை மேம்பாடு செய்வதற்கான வழிவகைகளைத் தெரிவிக்கும் பணி அக்குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தனிக் குழுக்கள் மன நிறைவளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(5) எல்லா வட்டாரங்களிலும் பொதுவாக எளிதாய் செயல்படுத்தக் கூடிய மாதிரித் திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் செயல்படுத்தக் கூடியதும், குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு ஏற்றதுமான தொழிலை ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற்கொள்ளலாம். தொழிற் பிரிவுகளைத் துவக்குவதற்கான எல்லா விண்ணப்பங்களும், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானத்துடன் வாரிய அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு அவர்களது தொழில் நுட்ப ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

(6) கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் ஆகியவற்றின்கீழ் இம்மாநிலத்தில் 317 தொழிற் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது : -

தொடர் எண்.	தொழிலின் பெயர்.	செயல்படும் தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
1	தச்சு வேலை	110
2	கருமார் வேலை	36
3	தேனீ வளர்த்தல்	85
4	தச்சு வேலை—கருமார் வேலை	49
5	பொது வசதிப் பணிக்களரி	7
6	பழப் பாகுதாப்புப் பிரிவு	4
7	தையல், பூத்தையல் வேலை	14
8	சுண்ணத் தொழில் பிரிவு	1
9	கவர்ச்சியான மரப் பொம்மைகள் தயாரிப்புப் பிரிவு.	1
10	பிரம்பு மூங்கில்	1
11	காலணிகள் பிரிவு	4
12	வெண்கலப் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு	1
13	சாக்குக் கட்டிகள் பிரிவு	1

1969 மார்ச் 10]

தொடர் எண்.	தொழிலின் பெயர்.	செயல்படும் தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
14	நெட்டி—தயாரிப்புப் பிரிவு	1
15	பினாயில் பிரிவு	1
16	நைலான் மீன் பிடி வலை பிரிவு ..	1
மொத்தம் ..		317

1968-69-ல் (31-12-1968 தேதி வரை) இப்பிரிவுகளின் மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பு ரூ. 23.2 லட்சமும், விற்பனையின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 18.56 லட்சமும் ஆகும்.

(7) கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகளின் கீழுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இதுவரையில் இந்த வாரியத்திற்கு அரசாங்கம் ரூ. 213.16 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. இது தவிர, ரூ. 25 லட்சம் நடைமுறை மூலதனக் கடனும் வழங்கியுள்ளது. அதன் விவரம் வருமாறு :—

ஆண்டு.	தொகை.	நடைமுறை மூலதனக் கடன்.
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1961-62	20.78	..
1962-63	15.00	..
1963-64	32.67	5.00
1964-65	35.68	20.00
1965-66	38.26	..
1966-67	30.89	..
1967-68	28.48	..
1968-69	11.40	..
மொத்தம் ..		213.16

அந்தந்தப் பகுதிகளின் தொழில் வாய்ப்புகளை ஓட்டி நிதி ஒதுக்கப்படும்.

1969-70-ல் 22, 23-ம் எண்கள் மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ் உள்ள திட்டத்திற்கான செலவிற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 16.00 லட்சம் ஆகும்.

கோரிக்கை எண். 20—கிராமத் தொழில்கள்.

முன்பு கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள், துறைப் பிரிவுகள்மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. 1959-ம் ஆண்டு மாநிலக் கதர்த் கிராமத் தொழில்கள் வாரியச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளின் கீழ் 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளன்று தமிழ்நாடு கதர்த் கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் நிறுவப்பட்டது. ஒப்புக்கொண்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த வாரியத்திற்கு மானியமாகவும், கடனாகவும் பம்பாயிலுள்ள கதர் கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழு நிதி வழங்குகிறது. இந்த வாரியத்தின் வணிகச் செயல்களின்பாற்படாத பணிகளினால் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட நிகரச் செலவு மானியம் அளிப்பதன்மூலம்

[1969 மார்ச் 10]

மட்டுமே இம் மாநில அரசு இந்த வாரியத்திற்கு உதவியளிக்கிறது. மாநில வாரியத்தின் கிராமத் தொழில்கள் நிதிக்கு, “கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்—கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவை”—என்பதன் கீழ் அரசாங்க மானியம் அளிக்கப்படுகிறது.

2. கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வறுமை நிலைமையைப் போக்கவும் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மனித உழைப்புத் திறனையும் பொருள்களையும் பயன்படுத்தவும் குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் மக்களின் இன்றியமையாதத் தேவைகளுக்கு வகை செய்யவும் கிராம தொழில் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன.

3. கிராமத் தொழில்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டு மாநிலக் கதர்க் கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வரும் தொழில்கள் கீழ்க்கண்டவையாகும் :—

- 1 பனைவெல்லம்.
- 2 கிராமத்தில் ஆட்பட்டும் எண்ணெய்.
- 3 கைக்குத்தல் அரிசி.
- 4 மட்பாண்டம்.
- 5 தோல் தொழில்.
- 6 சுண்ணாம்பு.
- 7 தேனீ வளர்த்தல்.
- 8 கருமார் தொழில்.
- 9 தச்சுத் தொழில்.
- 10 பழப்பாதுகாப்பும், பதப்படுத்தலும்.
- 11 கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.
- 12 வெல்லமும், பழுப்புச் சர்க்கரையும் (khandasari).
- 13 தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்.
- 14 உணவுக்குப் பயன்படாத எண்ணெயும், சோப்பும்.
- 15 கெட்டி நார்.
- 16 சாண எருவாய் (kobar gas).
- 17 அவலரக்கு தயாரித்தல்.
- 18 பிரம்புத் தொழிலும், மூங்கில் தொழிலும்.
- 19 அலுமினிய பாத்திரங்கள் தயாரித்தல்.
- 20 மருத்துவப் பயனுக்காக (செடி) மூலிகைகளையும், பழவகைகளையும் சேகரித்தல்.

இறுதியில் சொல்லியுள்ள நான்கு தொழில்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் வகைப்பாட்டினை ஆணைக்குழு தீட்டாததால், அத்தொழில்கள் குறித்த புதிய திட்டம் எதையும் வாரியம் மேற்கொள்ளவில்லை.

4. கிராமத் தொழில்களுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி உதவி கீழே சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1967-68	1968-69	1968-69
கணக்கு.	வரவு-செலவு	திருத்த
	திட்ட	மதிப்பீடு.
	மதிப்பீடு.	

(ரூபாய் ஸ்சத்தில்.)

வருவாய்க் கணக்கு—

செலவு

60-17

66-85

60-71

1969 மார்ச் 10]

	1967-68 கணக்கு.	1968-69 வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு.	1968-69. திருத்த மதிப்பீடு.
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
துறைமூலம் வரவுகள் ..	22.72	38.51	44.91
ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற மானியம் ..	14.34	9.29	17.86
கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் வழங் கிய கடன்களும் முன் பணமும்—			
செலவு	84.32	23.68	41.58
வசூலான தொகை ..	50.11	64.58	101.01
கதர், கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற கடன்	97.25	63.72	77.05
கதர், கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக்குழுவிற்குக் கடனை திருப்பிக் கொடுத்தல் ..	79.56	101.82	200.97

1968-69-ம் ஆண்டு இறுதியில் கதர் ஆணைக் குழுவிற்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் நிலுவை ரூ. 369.18 லட்சம் ஆகும்.

5. கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள் துறை மூலமாகவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. கிராமத் தொழில் களின்கீழ் 289 துறைப் பிரிவுகளும் 2,309 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் உள்ளன. இவைகளில் 1968-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை ரூ. 392 லட்சத்திற்கு உற்பத்தி செய்துள்ளன. இவைகளில் 2.74 லட்சம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர். இவர்களுக்கு ரூ. 128.48 லட்சம் ஊதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் ரூ. 8 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களும் 1969-70-ல் ரூ. 10 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாநில வாரியத்தின் பொறுப்பில் உள்ள 16 கிராமத் தொழில்களில் பனை வெல்லத் தொழில் 2.30 லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்றவகையில் போற்றுதற்குரிய முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. மதுவிலக்கின் விளைவாகத் தொடங்கப்பட்ட இத் தொழிலின் மூலம் பதநீர், வெல்லம், பனைநார் போன்ற பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இத் தொழில் தமிழ்நாடு பனை வெல்லக் கூட்டுறவு (லிமிடெட்) நிறுவனத்தின் ஆதரவில் நடத்தப் படுகிறது.

6. பனை வெல்லத் தொழிற் சங்கங்கள் கிராமத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பெருபங்கு வகிக்கின்றன. மதுவிலக்கு செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதனால் வேலை வாய்ப்பிழந்த பதநீர் இறக்குவோர் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்துக்கு வகைசெய்யும் நோக்குடன் முதலில் இச் சங்கங்களை அமைக்கப்பட்டன. கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட போது 1,422 சங்கங்கள் இருந்தன. 1961-62-ல் உற்பத்தித் திறன் ரூ. 128.55 லட்சமாகவும் விற்பனை ரூ. 154.27 லட்சம் அளவிலும்

[1969 மார்ச் 10]

இருந்தது. இப்பொழுது 7 மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனங்களும், மாநிலப் பனை வெல்லக் கூட்டு நிறுவனம் ஒன்றும் 1,503 சங்கங்களும் உள்ளன. இவற்றில் ரூ. 49-93 லட்சம் பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ள 1-75 லட்சம் பதநீர் இறக்குவோர் உறுப்பினராக உள்ளனர். பனை வெல்லத் தொழிலுக்குத் தேவையான பனைவெல்லம் காய்ச்சும் கொப்பரைகள், மையத்திலிருந்து விரியும் யந்திரங்கள், மிட்டாய் தொழிற்சாலைக் கான யந்திரங்கள், கிடங்குகள் கட்டுதல், போக்குவரத்து வண்டிகள் வகை செய்து தருதல், வாணிகப் பணிகளுக்கு கடன் உதவி வழங்குதல் போன்றவற்றிற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

கதர்--கிராமத்தொழில் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெறப்படும் உதவி.

7. கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக்குழு கிராமத் தொழில்களின் கீழ் இதுவரை (1969 சனவரி வரை) ரூ. 273-84 லட்சம் நடைமுறை செலவு மூலதனக் கடன் வழங்கியுள்ளது. இதில் பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு மட்டும் ரூ. 165-34 லட்சமாகும். பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 10-25 லட்சமும் அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 33-60 லட்சமும் கடனாக வழங்க ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

8. பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு அடுத்ததற்போல் எண்ணெய்த் தொழிலும், கைக்குத்தல் அரிசியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதன்மூலம் இவ்விரண்டு தொழில்களும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. நடப்பாண்டில் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்ட அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட பகுதிகளில் இவ்விரண்டு தொழில்களுக்காக ஒரு மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு தொழில்களுக்குமான சங்கங்கள் அங்காடிகளில் தங்களுக்கு வேண்டிய பெரும்ளவு பொருள்களையும் தாங்களாகவே வாங்க முடியாதிருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை புதிய தொழில்களுக்காக வாங்கும் பொருட்டு இந்த மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இக் கூட்டு நிறுவனம் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும்.

மாநில அரசு வழங்கும் உதவி.

9. பணியாளர், பயிற்சி, செய்திப்பரப்பு முதலியவற்றுக்காக கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து அல்லது பிற வாயில்களிலிருந்து எந்த மானியமும் கிடைக்காததால், இந்தத் தலைப்புகளின்கீழ் ஏற்படும் நிகரச் செலவுகள் குறித்து 1968-69 திருத்த மதிப்பீட்டில் மாநில அரசிடமிருந்து ரூ. 15 லட்சம் நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மானியம் கிடைக்குமெனக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மிகப் பலவாக உள்ள சங்கங்களையும், வட்டாரங்களில் நிறுவப்பட்ட பிரிவுகளையும் மேற்பார்வை யிடுவதற்கு பணியாளர் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். கதர் வாரியக் கோரிக்கையின் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட மானியம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1960-61	1961-62	1962-63	1963-64	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

9-00 6-93 10-00 8-35 10-50 11-50 14-00 14-00 15-00

1969 மார்ச் 10]

நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மாநில அரசு கொடுக்கும் மானியம் கதர்-சிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மொத்தச் செலவில் சிறு அளவே ஆகும் என்பதை கீழ்க்கண்ட விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம் :

	1967-68 செலவு.	1968-69 திட்ட மதிப்பீடு.	1968-69 திருத்த மதிப்பீடு.
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
வருவாய்க் கணக்கில் வரவு ..	60.17	66.85	60.71
மாநில அரசிடமிருந்து பெறப் படும் மானியம்	14.00	15.00	15.00

10. 1967-68, 1968-69, 1969-70 ஆகிய ஆண்டுகளில் உற்பத்தி, விற்பனை வேலைவாய்ப்பு, ஊதியம் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை இணைப்பு I (ஆ)-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு—I-(அ)

கதர் உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள்.

	1967-68 (கணக்கு கள்).	1968-69 (மதிப்பிடப்பட்டது).	1969-70
(1)	(2)	(3)	
முக்கிய நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	20	20	20
துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	116	116	116
விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	166	165	165

பதிவேட்டில் உள்ள நூற்பாளர்கள்.

உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	75,877	76,177	76,500
அம்பர் ராட்டை	14,198	14,600	15,000

வழங்கப்பட்ட டெக்ஸ்டைல் ராட்டைகளின் எண்ணிக்கை.

ஆறு கதர்கள் கொண்டது	1,121	1,621	2,121
பன்னிரண்டு கதர்கள் கொண்டது	15	15	65
புதுப்பிக்கப்பட்ட அம்பர் ராட்டை	500	500	1,000

கொடுக்கப்பட்ட நூற்பு ஊதியம் (ரூ. லட்சத்தில்.)

உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	23.35	95.00	100.00
அம்பர் ராட்டை	18.20		
பதிவேட்டில் உள்ள நெசவாளர்கள்	2,959	3,000	3,050
நெசவு ஊதியம் (ரூ. லட்சத்தில்)	28.54	37.50	39.50

நூல் உற்பத்தி (மெட்ரிக் சிட்டைகள்—லட்சத்தில்)

உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	88.44	120.00	120.00
அம்பர் ராட்டை	93.19	160.00	180.00
கதர் உற்பத்தி (மதிப்பு ரூ. லட்சத்தில்)	143.39	200.00	210.00
கதர் விற்பனை (மதிப்பு ரூ. லட்சத்தில்)	208.57	220.00	250.00

இணைப்பு I—(ஆ)

கிராமத் தொழில்கள் பற்றிய புள்ளி விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்.	தொழில்,	தூறைப் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை			தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை			உற்பத்தி		
		1967-68.	1968-69	1969-70.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1967-68.	1968-69.	1969-70.
		(கணக்குகள்)	(மதிப்பிடப்பட்டது).	(மதிப்பிடப்பட்டது).	(கணக்குகள்)	(மதிப்பிடப்பட்டது).	(மதிப்பிடப்பட்டது).	(கணக்குகள்)	(மதிப்பிடப்பட்டது).	(மதிப்பிடப்பட்டது).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	
1. பனைவெல்லம்	..	..	..	1506	1,524	1,530	530.45	500.00	550.00	
2. எண்ணெய்	..	..	..	175	175	185	160.05	157.00	250.00	
3. மட்பாண்டம்	4	3	3	246	246	266	13.98	15.30	16.00	
4. தோல்	119	120	120	45	45	50	11.68	13.00	15.00	
5. கைக்குத்தல் அரிசி	..	..	..	139	139	159	29.63	30.00	38.00	
6. தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்	13	13	16	..	..	..	0.79	0.80	0.85	
7. வெல்லமும் கண்டசாரி சர்க்கரையும் (Khandasari).	43	43	43	19	19	20	195.38	64.00	73.00	
8. நார்	12	10	10	5	5	5	0.28	1.40	1.50	
9. நடுத்தர பணிக்களரி	6	6	6	..	..	..	3.26	7.00	10.00	
10. தேனீ வளர்த்தல்	34	35	39	27	27	32	3.78	7.00	9.50	
11. சுண்ணாம்பு	..	..	..	64	59	59	0.99	2.00	3.00	
12. கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.	9	9	9	8	8	8	3.26	4.25	4.95	
13. சோப்	30	31	31	..	..	..	19.92	25.00	30.00	
14. கிராமோத்தியோக விற்பனை நிலையம்.	19	20	20	34	34	34	..	..	..	
மொத்தம் ..	289	290	297	2,268	2,281	2,348	973.45	826.75	1,001.80	

பணியாளர், அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.

தொடர் வச. தொழில்.

	1967-68 (கணக்குகள்)		1968-69 (மதிப்பிடப்பட்டது)		1969-70 (மதிப்பிடப்பட்டது)	
	பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.	பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.	பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.
	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1. பன்னவெல்லம்	2-15	282-43	2-15	300-00	3-00	310-00
2. எண்ணெய்	0-05	10-27	0-05	9-00	0-06	10-00
3. மட்பாண்டம்	0-09	9-32	0-09	9-00	0-10	9-20
4. தோல்	0-01	2-04	0-02	2-07	0-02	2-30
5. கைக்குத்தல் அரிசி	0-08	1-75	0-08	1-85	0-09	1-95
6. தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்.	0-01	0-01	0-01	0-03	0-01	0-04
7. வெல்லமும், கண்டசாரி	0-12	9-06	0-04	2-00	0-04	2-50
சர்க்கரையும் (Khandasari)						
8. நார்	0-002	0-08	0-002	0-07	0-002	0-09
9. நடுத்தர பணிக்களரி	0-001	0-58	0-001	1-25	0-001	1-50
10. தேனீ வளர்த்தல்	0-07	3-33	0-09	4-00	0-10	4-50
11. சுண்ணாம்பு	0-01	0-18	0-01	0-20	0-01	0-25
12. கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.	0-01	1-35	0-01	1-00	0-01	1-10
13. சோப்	0-01	1-11	0-001	1-00	0-001	1-25
14. கிராமோத்யோக விற்பனை நிலையம்	..	..	..	60-00	..	65-00
மொத்தம் ..	2-613	321-51	2-554	391-47	3,444	409-68

இணைப்பு II

[26-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்,
தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள்,
உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

[கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.]

முன்னுரை.

1969-70 ஆண்டிற்காக ரூபாய் 591.36 லட்சம் கோரிக்கை பேரவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வாயிலாக ஆகும் செலவின் ஒரு பகுதியையே இத்தொகை குறிக்கிறது. ஊராட்சி திட்டம் வளர்ச்சி குறித்து முழுத் தகவல்களையும் பெற வேண்டுமானால் ஏனைய கோரிக்கைகளின்கீழ் கேட்கப்பட்ட தொகைகளையும், ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தங்களது நிதி வாயில்களிலிருந்து செய்த செலவுத் தொகைகளையும், இக்கோரிக்கையில் கண்டுள்ள தொகைகளுடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இக்குறிப்புடன் பேரவை முன் வைக்கப்படும் நிதி நிலைத் துணை அறிக்கையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் திட்ட வாரியான வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் (schematic budget) ஊராட்சி நிர்வாகம், கிராம வளர்ச்சி, இவற்றிற்குத் தொடர்பான ஏனைய நடவடிக்கைகள் குறித்த மொத்த நிதிப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்செலவுகள், எந்த வேலைத் திட்டங்களுக்குத் தொடர்புடையன என்பது குறித்தும், இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகளின் முன்னேற்றம் குறிப்பாக, 1968-69-ல் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றிய மதிப்பீடு குறித்தும் இந்தக் குறிப்புரை சுருக்கமாக விளக்குகின்றது.

2. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம். அமைப்பு.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35-1958), தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் கல்ராயன் மலை வட்டாரம் நீங்கலாக இம்மாநிலத்தின் கிராமப் பகுதிகள் முழுவதிலும் செயலில், உள்ளது. ஜாகிர் பகுதிகளை அரசு இன்னும் மேற்கொள்ளாத காரணத்தால், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் கல்ராயன் மலை வட்டாரத்துக்கு நீட்டிக்கப்படவில்லை. ஜாகிர் பகுதிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட பிறகு மட்டுமே இச்சட்டம் அந்த வட்டாரத்துக்கு நீட்டிக்கப்பட்டு, அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று அமைக்கப்படும். தமிழ்நாட்டில் 12,344 ஊராட்சிகளும் 536 பேரூராட்சிகளும், 14 நகரியங்களும் உள்ளன. இவை யாவும் சேர்ந்து 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

இம்மாநிலத்தின் ஊராட்சி நிர்வாகம், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் சட்டம் ஆகிய இரண்டு சட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் முதல் அடுக்கு, ஊராட்சிகள் அதன் இரண்டாம் அடுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள். இம்மாநில நிர்வாகத்தின் மூன்றாம் அடுக்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றமாகும். வட்டார அளவிலும் அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட அளவிலும் நிறைவேற்றக்கூடிய ஐந்தாண்டு திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் மாநில அரசின் முகவர்களாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுகின்றன. பொதுப் பயனளிக்கும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், கிராமப் பகுதிகளில், வட்டார நிலையில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்பு கிராமப்புற மக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து பொதுப் பயன்

1969 மார்ச் 10]

பாட்டுப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் அவர்களது ஊக்கத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. உள்நாள் வளர்ச்சிப் பணிகளை விசைந்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பெரிதும் உதவி செய்துள்ள ஒரு முக்கிய நடை முறை மாறுதல் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான (Schematic budget) வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டதுதான். அதன் மூலம் கிராம வளர்ச்சிக்குத் தொடர்பான பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதிகள் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு இயன்ற இடங்களில் பொதுவாகப் பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையையும் பெற்று, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிக்கும் வரிகள் உட்பட, அவைகளுக்குக் கிட்டுகிற மொத்த நிதி வாயில்களையொட்டி, அவை தமது திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ள வழி கோலுகிறது. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் ஊராட்சி நிர்வாகத்திற்குள்ள அலுவல்களும் பொறுப்புக்களும் கட்டாயமாக நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், தன் விருப்புரிமைப்படி நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், முகவராக நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் சட்டப்படிக்கான, அவற்றின் நிதிவாயில்களின் மீது முதல் பொறுப்பாக அமைகிற அலுவல்கள் அல்லது அவற்றினால் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ள அலுவல்கள் அல்லது அரசு அவற்றிடம் ஒப்படைத்துள்ள அலுவல்கள் என்ற வகைப்பாட்டினையே மின்பற்றி தேர்ச்சொன்னவாறு அலுவல்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உற்பத்தி நிதி, கல்வி நிதி, பொது நிதி, கிராம ஊராட்சி நிதி ஆகியவற்றின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி நிர்வாக நிதியமைப்பு, கிட்டுகிற நிதி வாயில்களையொட்டி உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தங்களது அலுவல்களை நிறைவேற்ற இயலும் வகையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் நிதிநிலைக் குறைவின் காரணத்தால் 1968-69-ம் ஆண்டில் வேலைத் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்ற இயலவில்லை. ஆயினும், வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படாதவாறு சவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கோரிக்கையின் கீழ் 1967-68-ல் செலவு ரூ. 638.89 லட்சமாகிய இந்தது 1968-69 திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 570.99 லட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969-70 திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 591.36 லட்சம் ஆகும். ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இணையான நிதி வாயில்களைத் திரட்ட இயன்ற காரணத்தால் தான் இக்கோரிக்கையின்கீழ் மன நிறைவு அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி வளர்ச்சி குறித்து மன நிறைவு அளிக்கும் கூறுகளில் ஒன்று என்னவென்றால், விதிக்கப்படும் நிலவரியில் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 5 காசு முதல் 100 காசுவரை உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை (Local cess Surcharge) எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உடனடியாக விதித்து வகுவித்தமையே யாகும். இதன் மூலம் 1968-69-ல் இம்மாநிலம் முழுவதற்குமாக ரூ. 295.94 லட்சம் வருவாய் கிட்டியது. உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை விதிப்பது காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதற்கிணையான தொரு மானியத் தொகையை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற உரிமையுடையனவாகும். அ, ஆ, இ அல்லது F என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பொறுத்து, அந்த இணை மானியம் 75 சதவீதத்திலிருந்து 150 சதவீதம் வரை வேறுபடுகிறது. 1967-68-ல் அரசு உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக வழங்கிய தொகை ரூ. 240.01 லட்சமாகும். 1968-69 திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 295.94 லட்சமாகும். 1969-70 திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 319.79 லட்சமாகும்.

உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிப்பையொட்டி, தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் கேளிக்கை வரி மீதும், காட்சிகள் வரி மீதும், மேல் வரி ஒன்றை விதிக்கும் அதிகாரங்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயலாற்றியுள்ளன. முந்தாற்று அறுபது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களது அதிகாரங்களைச் செயலாற்றி வரிகளை விதித்துள்ளன. இந்த வரிகள் மூலம் 1968-69-ல் ரூ. 80.00

[1969 மார்ச் 10]

லட்சம் வருவாய் கிட்டியது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிதிகளைத் திரட்ட பெரு முயற்சி மேற்கொண்டதன் விளைவாக, 1968-69-ல் ரூ. 3.58 கோடி நிதியைத் திரட்டின.

12,344-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், 536 பேரூராட்சிகளுக்கும், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 59.15 கோடிக்குச் செலவு செய்துள்ளன என்பதிலிருந்து வேலைத் திட்டங்கள் குறித்த நிதி நிர்வாகம் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பது புலனாகிறது. ஊராட்சிகளின் வரவு-செலவு திட்டங்கள் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளால் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட பிறகு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பற்றாக்குறை வரவு-செலவு திட்டத்தைத் தவிர்ப்பதை ஒரு விதியாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், எந்தவொரு நேர்விலும் பற்றாக்குறை இறுதி இருப்புடன் கூடிய வரவு-செலவு திட்டங்களைத் தயாரிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆதாயமளிக் கும் தொழில் அல்லது நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதன் மூலமும் தேவையில்லாச் செலவைக் குறைப்பதன் மூலமும் தங்களது நிதி வாயில் களைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறியுமாறும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. ஊராட்சி வளர்ச்சி திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்த்த நிதியேற்பாடு சரியான வரிகளில் செயல்பட்டு வருவதும் கோட்பாடுகளை மாற்றியமைக்கத் தேவையில்லை என்பதும், ஒரு தனி ஊராட்சி அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிதி இடர்பாடுகளை நீக்க தனி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதே போதுமானதாகும் என்பதும் உள் நிறைவு அளிக்கின்ற கூறுகளாகும். எந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிலவரி மிகவும் குறைவாயிருந்து அதன் விளைவாக உள்ளூர் செலு மேல் வரிவரையிலாகக் கிட்டும். நிதி வாயிலை மேல்வரி விதிப்பு வீதம் உயர்த்தித் தர்போதிலும் செலு மேல் வரி மூலம் கணிசமான அளவிற்கில்லையோ அத்தகைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய சிறப்பு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிவசூல் பணிகளையும், மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி வருகின்றனர். அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளுக்கென அவர்களுக்கு ஊராட்சி வளர்ச்சிப்பு ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிகளை வசூல் செய்வதில் கண்டுள்ள முன்னேற்றத்தை ஐமாபந்தி அதிகாரிகள் ஐமாபந்தியின் போது ஆய்வு செய்கின்றனர். வரி நிலுவைகள் பெருமளவுக்கு இருப்பதால் அவற்றை வசூலிக்கச் சிறப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வேண்டப்பட்டுள்ளனர்.

இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் மூன்றாவது அடுக்காக உள்ள மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஆலோசனைகள் வழங்கும் பணியை மட்டுமே ஆற்றுகின்றன. ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் மாற்றப்பட்ட அலுவல்கள் குறித்து மட்டுமே அவை ஆலோசனைகள் வழங்குகின்றன. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி வளர்ச்சியிலும், நிர்வாகத்திலும், திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் காணும் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்வதிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகின்றன. அவை பயனுள்ள பரிவுரைகளைச் செய்துள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த சிக்கல்கள் பற்றி தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்க மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் பயனுள்ளதொரு அரங்கு என்று கருதுகின்றனர். இன்றைய தேதியில் இம் மாநிலத்தில் 23 மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் இரண்டு மன்றங்கள் உள்ளன.

4. பணிகள் திட்டம்.

(அ) கிராமப் பணிகள் திட்டம்.

கிராமப்பணிகள் மானியத்தின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிட்டும் நிதிகள், இணைப்புச் சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதிகள், பள்ளிகள்

1969 மார்ச் 10]

கட்டிடங்கள் ஆகியவை குறித்து செலவிடப்படுகின்றன. இதற்கென 1967-68-ல் ரூ. 271.05 லட்சம் செலவாகியது. 1968-69-ல் ரூ. 211.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 247.95 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

31-12-1968 வரை திரட்டப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	2,770
2. குடி நீர்க் கிணறுகள்	54,300
3. சொந்தக் கட்டிடங்களில் உள்ள பள்ளிகள்	12,140
4. இந்த ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	2,760
5. இவ்வாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம்.	1,180 மைல்கள்
6. இணைப்புச் சாலைகளின் மொத்த நீளம்	19,200 மைல்கள்

இந்தச் சாதனைகள் கணிசமானவையேயானாலும் பொது மக்கள் இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ரொக்கமாகவும் பொருள்கள் வடிவிலும் உழைப்பு நலனிலும் உதவி செய்துள்ளனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அரிசனங்கள், பினவர்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் நலனுக்காகத் தனியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிராமப் பணிகள் சம்பந்தமாக, பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளை வசூலிக்கும் முறை நீக்கிவிடப்பட்டது. அரிசன நலத்துறையின் நிதிகளிலிருந்து கிராமக் குடிநீர் வழங்கல் வேலைகளுக்காக 15 சத வீதத் தொகையும் இணைப்புச் சாலை வேலைகளுக்காக 10 சதவீத தொகையும் வழங்கப்படுகின்றன. கிராமப் பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவீதத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அரிசனங்களுக்கு மட்டும் பயனளிக்கும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக ஒதுக்கியுள்ளன.

(ஆ) சாலைகளைப் பேணுதல்

சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 1966-67-ல் உள்ளூர்ச்சாலை மானியமாக ரூ. 110 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1967-68-ம் ஆண்டிலும் 1968-69-ம் ஆண்டிலும் இதற்காகச் செய்த நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 110 லட்சம் ஆகும். 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக ரூ. 115 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளின் எண்ணிக்கையை யொட்டி, சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில், உள்ளூர் சாலை மானியம் வழங்குவதற்கான அடிப்படையை மாற்றியமைக்கலாமென்றும் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முறையீடு செய்துள்ளன. தற்போது உள்ளூர் சாலை மானியம் ஆளுக்கு 40 காசு வீதம் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ஊராட்சிகளுக்கு எந்த உதவியும் வழங்கப்படவில்லையென்று தொடர்ந்து முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டதால், பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் சாலைகளுக்குத் தூசுபடியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதில் பேரூராட்சிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு பாதி மானிய திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொணர வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இதற்கென 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறுபாசனம்

இம்மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறுபாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றில் சுமார் 24,000 பாசனவாயில்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களே பேணி வருவதற்காக அவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி

[1969 மார்ச் 10]

ஒன்றியங்களிடம் மாற்றப்பட்டுவிட்ட சிறுபாசன வாயில்களைப் பேணி வருவதற்காக “உள்ளூர் பாசன மானியம்” எனப்படும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. பாசனவாயில்களைப் பேணி வருவதற்கான வேலைத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்குப்படி அவற்றிற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அவ்வேலைத் திட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு பாசனவாயிலிற்கும் குறைந்தது ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது கவனம் செலுத்தப்படும். ஒவ்வொரு ராண்டின் போதும் அந்த ஆண்டுக்குத் தேவையான தொகைக்கும் அந்த ஆண்டுக்கென சிறுபாசனம் குறித்து கிடைக்கும் மொத்த நிதி ஒதுக்கத்திற்கும் உள்ள விகிதாச்சாரப்படி ஒரு தொகை அவற்றிற்கு வழங்கப்படுகிறது. வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு 1968-69 திட்ட மதிப்பீடான ரூ. 52.83 லட்சம், 1968-69 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 60.83 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. 1969-70 வரவு-செலவு திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 52.95 லட்சமாகும்.

(ஈ) கிராமக்கலை. கைத்திறப்பணித் திட்டங்கள்

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தேசிய வளர்ச்சிப்பணித் திட்டமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள் திட்டம் சட்டப்படி ஒப்படைக்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், கிராமத் தொழில் திட்டத்தைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு தற்போது மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனை அளிக்கின்றது. 1961-62-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-68-ம் ஆண்டு வரை அரசு மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் செலவிடுவதற்காக ரூ. 201.76 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. இது தவிர, ரூ. 25 லட்சம் நடைமுறை மூலதனக் கடன் தொகையும் கொடுத்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் கிராமக் கலைகள்-கைப்பணிகள் திட்டத்தின் கீழ் 317 பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்து, அவை புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கும் திறம்படச் செயல்படுவதற்கும் வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக மாவட்டக் குழுக்களை 1967-ம் ஆண்டில் அரசு அமைத்துள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கையையொட்டி அரசு இக் குழுக்களின் பணியை ஆய்வு செய்தது. இத்தகைய மாவட்டக் குழுக்கள் பயனளிப்பதாகக் கருதப்பட்டதால், மேலும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகிற வரையில் இந்தக் குழுக்களை நீடிக்கும்படி உத்தரவிடப்பட்டது. இந்தக் குழுக்களின் பணிபற்றி அறிக்கை அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளனர். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் கிராமக் கலைகள்-கைப்பணிப்பிரிவுகளின் பணி குறித்து ஆராய்வதற்காக அரசுச் சார்புள்ள குழு ஒன்றை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு தனியே ஆய்வு செய்து வருகிறது.

5. உற்பத்தித் திட்டங்கள்

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்

அரசு வகுத்துள்ள ஒரே சீரான திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மை கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளத்திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்படுத்தியுள்ளன. இதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றுக்கும் அரசு ரூ. 2 லட்சம் மானியம் வழங்கியது. இதற்கு இணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000 இணை மானியம் வழங்கியுள்ளன. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குரிய நிலைமைகளுக்கேற்ப திட்டங்களை வகுக்குமாறும், திட்ட வேலைகளை வகுப்பதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுமாறும் உற்பத்தித் திட்டங்கள் வகுத்து 1966-67-லிருந்து செயல்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை அரசுக்கு அனுப்பும்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. அவை அனுப்பிய

1969 மார்ச் 10]

உற்பத்தி வேலைத் திட்டங்கள் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு திட்ட வேலைகள் வகுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை வளர்ச்சி, கால்நடை வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள் “இன்றியமையாத திட்டங்கள்” “விருப்பத் திட்டங்கள்” என இரு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி, ஒன்றியங்கள் தங்களது பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கேற்ப வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டும் வகுத்துக் கொள்வதற்காக “குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கான வேலைத் திட்டங்கள்” என்பதின் கீழ் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இதற்கேற்ப வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றின் கீழ் 1967-68-ம் ஆண்டிலிருந்து திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டில் திட்டச் செயற்குறிப்புகளை வகுப்பது குறித்து ஆலோசிப்பதற்கென அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சி செயற்குழு, பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு வரும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக அரசாங்கத்தையே எதிர்பார்த்திராமல் உற்பத்தி வேலைத் திட்டங்களைத் தாங்களாகவே நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கேற்ற தன்னைவைபு, தன்னம்பிக்கையையும் இப்போது முழுமையாக பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தது. அதற்கேற்ப 1969-70-லிருந்து தொடங்கும் நான்காவது திட்டக்காலத்தில் அடியிற்கண்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும்படி பரிந்துரை செய்துள்ளது.

வேளாண்மை

1. வேளாண்மை திடங்களைக் கட்டுதல்.
2. ஊராட்சி தோட்டங்களை நிறுவுதலும் பேணி வருதலும்.
3. வேளாண்மை வளர்ச்சி கட்டில், விளக்கப் பகுதிகள்.
4. ஊராட்சிகளுக்கு கருவிகள் வழங்குதல்.
5. தனிப்பட்டவர்களுக்கு கருவிகள் வழங்குதல்.
6. ஊள்ளூர்ப் பகுதிக் கேற்ற திட்டம்.

கால்நடை வளர்ப்பு

1. கால்நடை மருந்தகத்தைக் கட்டுதல்.
2. பணியாளர் குடியிருப்புகளைக் கட்டுதல்.
3. தனிப்பட்டவர்களுக்கு இனப் பெருக்கக் கான்களை வழங்குதல்.
4. பேரூராட்சி மன்றங்களில் தீவிர மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.
5. கிராமக் கோழியினப் பிரிவுகளை நிறுவுதல்.
6. சிறந்த முறையில் வைத்து வரப்படும் கிராமக் கோழியினப் பிரிவுக்கு பரிசுகள் வழங்குதல்.

இந்த வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் திட்டம் கூடிய விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(ஆ) மீனாளம்

இந்த வேலைத் திட்டம் 269 வட்டாரங்களில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்படும். ஏனெனில் இந்த வட்டாரங்களில் மட்டுமே மீன்பிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த வட்டாரங்களில் 1969-70-ல் ஆண்டிலிருந்து அடியிற்கண்ட திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும்.

1. மீன்வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்து வருதல், செயல்படுத்துதல்.
2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.
3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

[1969 மார்ச் 10]

6. சமூக நலத் திட்டங்கள்

(அ) தொடக்கக் கல்வி

தொடக்கப்பள்ளிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்த பின்னர் பள்ளி செல்லும் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பெருகியுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள் உட்பட 27,610 பள்ளிகளுக்கு மேற்பட்டு தமிழ்நாட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்தின் கீழும், தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழும் உள்ளன. அவற்றில் 1,15,730 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகின்றனர்.

முன்னூற்று எழுபத்து நான்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்வி வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 2,520 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையில் ரூ. 2,147 லட்சம் (85 சதவீதம்) சட்டப்படிக்கான மானியமாகவும் சட்டப்படியல்லாத மானியமாகவும் அரசாங்கத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எஞ்சிய தொகையான ரூ. 373 லட்சத்தை (15 சதவீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஈடுசெய்து கொண்டன. இதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் நிதி வாயில்களிலிருந்து ஈட்டிய தொகை 1966-67-ல் ரூ. 314 லட்சம் என்பதிலிருந்து 1967-68-ல் ரூ. 347 லட்சமாகவும் 1968-69-ல் ரூ. 358 லட்சமாகவும் 1969-70-ல் ரூ. 373 லட்சமாகவும் உயர்ந்துகொண்டே வந்துள்ளது. இத்துறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உள்ளூர்த் தலைவர்களும் தங்களது பொறுப்பை எந்த அளவுக்கு உணர்ந்துள்ளார்கள் என்பதற்கு இது தக்கதொரு சான்றாகும்.

3. கோட்ட நிலையில் அமைக்கப்பட்ட குழு ஒன்று ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மாற்றல் குறித்து ஆவன வற்றைச் செய்து வருகிறது. இதைப் போலவே மாவட்ட நிலையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பொதுத் தலைவராகக் கொண்ட குழு ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான பாட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் குறிப்பிடுவதும் இக் குழுவின் பணியாகும். மாநில அளவில் கிராம வளர்ச்சி இயக்குனர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த கிராம வளர்ச்சி இணை இயக்குனரே (கல்வி) தொடக்கக் கல்வி குறித்தவற்றில் மேற்பார்வை பொறுப்பேற்றுள்ளார். அரசு உதவி மானியத் தொகை பெற்று பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திருந்த அக்கறை கொண்டுள்ளன. 1969-70-ம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 48 லட்சம் செலவிடப்படும். இதன்கூடவே ஆசிரியர்களுக்கென குடியிருப்புகள் கட்டித் தருவதற்கும் அரசு முயற்சியெடுத்து வருகிறது. இந்த வேலைத் திட்டத்தை நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கென வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.—ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஏற்படுத்தியதனால் நிறுவனங்களின் வாயிலாக நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது அரசுக்கு எளிதாயிற்று. இதனால்தான் உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைகளையே இத் திட்டம் நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலை தவிர்க்கப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்கு அரசு தன் பங்காக உணவு ஒன்றுக்கு 6 காசு வீதம் வழங்கும். ஊராட்சியின் பங்குத் தொகை உட்பட உள்ளூர் நிதிவாயில்களிலிருந்து குழந்தையொன்றுக்கு வழங்கப்படும் உணவு ஒன்றுக்கு 4 காசு வீதம் இணைப் பங்குத் தொகை வாங்குவதென்பதன் அடிப்படையில் அரசு கொடுக்கும். ஊராட்சித் தலைவரைக் குழுத் தலைவராகவும் ஊராட்சியின் அரிசன உறுப்பினர் இருவரையும் பெண் உறுப்பினர் ஒருவரையும் கொண்ட குழு ஒன்று இத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கிறது. அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியரே அக் குழுவின் செயலாளராகப் (அலுவல் முறையில்) பொறுப்பேற்றுக் கணக்குகளை வைத்துவருவார். இத் திட்டம் செயல்படுத்தத் தொடங்கிய 1957-58-ம் ஆண்டிலிருந்து இத் திட்டத்தின் கீழ் உணவு பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. 1967-68-ல் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 160.26 லட்சம் செலவாகியது.

1969-ம்ாிசு 10]

1968-69-ம் திருத்த மதிப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 197.13 லட்சமாகும். 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 195.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை நொய், சோள மாவு, சமையல் எண்ணெய் ஆகிய பொருள்கள் வழங்குவதன் மூலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த “கேர்” நிறுவனம் நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கு உதவி புரிகிறது. பூலிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள சேக்காடு கிராமத்தில் “கேர்” நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் மையச் சமையற் கூடம் நிறுவும் முன்னேடித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் தொடங்கப்பட்ட இந்த மையச் சமையற் கூடத்தில் மின்சார அடுப்புகளில் சுமார் 2,700 சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த உணவு இரண்டு வண்டிகளில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பள்ளிக்கூடங்களில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேற்பரப்பு நிலையில் நிறுவப்பட்ட பல நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்கு தடுப்பு சிகிச்சை அளிப்பதிலும் நோய் சிகிச்சை அளிப்பதிலும் அக்கறை கொள்வதுடன் மக்களின் உடல் நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறும் படிச் செய்வதும் இந்த நிலையங்களின் பணியாகும். வட்டாரம் ஒன்றுக்கு ஓர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதே அரசின் கொள்கையாகும். தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் பேணுதல் நிலையை அடைந்துவிட்ட வட்டாரங்களுக்கு இது குறித்து முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால முடிவிற்குள் 188 நிலையங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. 1966-67-ம் ஆண்டிலும் 1967-68-ம் ஆண்டிலும் 84 நிலையங்கள் கூடுதலாகத் தொடங்கப்பட்டன. நடப்பாண்டில் 45 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 32 நிலையங்கள் ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டு விட்டன. இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக எஞ்சிய 13 நிலையங்களும் தொடங்கப்பட்டுவிடும். 1969-70-ம் ஆண்டில் 32 புதிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. (மதுரை மாவட்டம்) ஆத்தூர், (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) துரிஞ்சாபுரம், கீழ் பெண்ணைத்தூர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) வெள்ளக்கோயில், கொடுமுடி, மொடக்குறிச்சி, துக்கனையக்கன்பாளையம் ஆகிய வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன.

தாய்-சேய் நல நிலையங்கள்.—தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 65 (சி) பிரிவின்படி, தாய்-சேய் நலப் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். வட்டாரம் ஒன்றுக்கு 10 நிலையங்கள் என்றும், அதிக அளவுக்குப்பட்டு 10,000 மக்கட் தொகைக்கு ஒரு நிலையம் வீதம் ஒரு தாய்-சேய் நல நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு இத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கும் தொகையை ஈடுகட்டுவதற்காக தாய்-சேய் நல நிலையங்களைப் பேணி வருவதற்காகவும் மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை அரசு ஏற்கிறது. 1 லட்சம் பேருக்கு மேற்பட்ட மக்கட் தொகை/பேடி ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 10 நிலையங்களுக்கும் மேற்பட்ட தாய்-சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின்படி 1967-68-லிருந்து 1970-71 ஆண்டுகளுக்குள் 170 நிலையங்கள் தொடங்கப்படும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும் பேணிவருவதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். முறையான ஒரு மருந்தகத்தைப் பேணி வருவதற்காகும் செலவில் பாதித் தொகையை ஈடுகட்டும் வகையில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400 என்கிற

[1969 மார்ச் 10]

பேரளவுக்குப்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி மானியத் தொகை அளிக்கிறது. முறையான மருந்தகம் ஒன்றிற்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்கு ரூ. 5,000 தொகையும் கிராம மருந்தகத்திற்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்கு ரூ. 2,500 வரவு-செலவு திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கும்படி ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.—மக்கட் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். குடும்பநலவேலைத் திட்டங்களில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் ஏற்கவேண்டிய பங்கு இன்னதென்பதைக் குறிப்பிட்டு அரசு தக்கபடி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. ஊராட்சிகள் மக்களுக்கு குடும்ப நலத்திட்ட அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளுமாறு அறிவுரை நல்கி விருப்பமுள்ளவர்களை அறுவை சிகிச்சைக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. அவ்வாறு அறுவை சிகிச்சைக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 10 வீதம் ஊராட்சிகளுக்குத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்குப் போக்குவரத்துச் செலவை ஏற்கவும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இத்திட்டத்தைப் பரப்புவதற்கான செலவை ஈடு செய்யவும் இத்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குடும்ப நலத் திட்டமும் செயல்படும் முறை குறித்து மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றங்கள் ஆய்வு செய்து, செயல்முறையை மேம்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை பரிந்துரை செய்கின்றன. மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிகள், மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகள், ஊராட்சி ஒன்றிய பொறுப்பு அதிகாரிகள் ஆகியோரின் உதவியுடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வாசக்டயி அறுவை சிகிச்சை முகாம்களுக்கும் மறு பயிற்சி முகாம்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். இந்த முகாம்கள் மூலம் நல்ல பலன் கிட்டியதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் அதை அடுத்த மூன்று ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ள அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சமூகக் கல்வித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளன. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள், இளைஞர் சங்கங்கள், குடியானவர்கள் அரங்குகள், பொருட்காட்சிகள் ஆகியவற்றை நிறுவுவதும் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டத்தில் அடங்கும். இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இம்மாதிலத்திலுள்ள ஊராட்சிகளில் வாணொலிப்பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான செயற்குறிப்புகளை வகுப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சி குறித்த செயற் குழு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தக் கூடிய திட்ட வேலைகளை விரிவாக ஆராய்ந்தது. அடியிற்கண்ட வேலைத் திட்டங்களை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சமூகக் கல்வித் திட்டம் என்பதன்கீழ் செயல்படுத்த செயற்குழு பரிந்துரைத்தது :—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
2. ஊராட்சிகளுக்கு வாணொலிப்பெட்டிகள் வழங்குதல்.
3. கிராம நூலகங்கள்.
4. விளைச்சல் போட்டி, பொருட்காட்சி, கால்நடை கண்காட்சி மேளா முதலியன.
5. தேசிய நாட்களையும், தேசிய வாரங்களையும் கொண்டாடுதல்.
6. கல்விப் பயணங்கள்.
7. இளைஞர்களுக்கு உடற்பயிற்சிக்குத் தொடர்பான வேலைகள்.

இந்தப் பரிவுரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்படி திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு தேவையான கட்டளைகளை அரசு வினாவில் பிறப்பிக்கும்.

1969 மார்ச் 10]

ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள வாடுலைப் பெட்டிகளைப்போனும் பொறுப்பு வாடுலைப் பெட்டி போனும் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிலத்திலுள்ள ஊராட்சிகள் பலவற்றில் கிராம வாடுலை அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வாடுலை அரங்கு, நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும்—விவாதிக்கும் அரங்காக இருந்து வருகிறது. கிராம மக்கள் தங்களுக்காக ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கேட்டு, அதன் பின்னர் அந்நிகழ்ச்சிகள் குறித்து தங்களுக்குள் விவாதித்து, தங்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்கள் குறித்து வினாக்களை தொகுத்து அவற்றை அனைத்திந்திய வாடுலை நிலையத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். இந்த வினாக்களுக்கு அடுத்து வரும் நாட்களில் விடையளிக்கப்படுகின்றன. கிராம வாடுலை அரங்குகள் கிராம மக்களுக்குப் பயனுள்ளவகையில் கல்வியறிவு ஏற்பட வகை செய்கின்றன.

(ஈ) மகளிர், சிறுவர் நலன்

மாநில அரசு குறிப்பிட்டுள்ள முறைகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மகளிர், சிறுவர் நலத்திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், அடுத்த மூன்று ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் செயல்படுத்தி வந்தன. 1969-70 முதல் தொடங்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுத்தும்:—

1. மகளிர் மன்றங்களில் கட்டில் விளக்கம்.
2. மகளிர் மன்றங்களின் கூட்டுறவுக்கு மதிப்பூதியத்தொகை வழங்குதல்.
3. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம மகளிர்க்குப் பயிற்சி முகாமும், கருத்தரங்குகளும் நடத்துதல்.
4. காய்கறித் தோட்டம், கோழி இன வளர்ப்பு முதலியவற்றிற்குத் தேவையான கருவிகளை வழங்குதல்.
5. சமூகக் கல்விப் பொருள்களையும், மனையக விளையாட்டுக் (Indoor Games) கருவிகளையும் வழங்குதல்.
6. வாடுலை நிகழ்ச்சிகள் கேட்போர் கழகங்களை நிறுவுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கூறிய வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான உதவியளிப்பது குறித்த கட்டளைகள் விரைவில் வெளியிடப்படும்.

7. சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(அ) கிராம உழைப்புச் சக்தித்திட்டம்

வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், வேளாண்மை வேலைகள் இல்லாக் காலத்தில் போதிய அளவு வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப்புற பகுதிகளில் கிராம உழைப்புச் சக்தி திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு திட்டவேலைகளுக்கும், பணிகளுக்குமான வேலைத் திட்டங்களையும் நிதி ஒதுக்க முறைகளையும் வட்டார நிறுவனங்களின் முழுப்பங்குடன் ஊராட்சிகளைக் கலந்தாலோசித்து ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.

இவ்வேலைகள் உள்ளூர்த் தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அவை கிடைக்காவிட்டால் ஊராட்சிகளிடம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

சிறு பாசன வாயில்களை மேம்பாடு செய்தல், சிறு சாலைப் பணிகள், ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பண்படுத்துதல், விறகு மரக்காடுகள் வளர்த்தல், சிறுவாடிகால் வேலைகளை நிறைவேற்றுவதல் முதலியவை

[1969 மார்ச் 10]

இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 375 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இவ்வேலைத் திட்டம் இப்போது செயல்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின் நிதி, திட்ட சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	செய்யப்பட்ட செலவு.	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு வேலைநாட்கள்.
(1)	(2)	(3)
	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
1963-64	28.68	16.09
1964-65	27.54	13.51
1965-66	48.72	19.90
1966-67	52.43	17.21
1967-68	40.70	15.72

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்

சத்துணவு உட்கொள்ள வேண்டியதின் அவசியம் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி, இவ்வகை உணவை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்வதும், இவற்றைப் பெறமுடியாத வர்களுக்கு குறிப்பாக குழந்தைகள், பேறுகால மகளிர் முதலியோருக்கு அவற்றைக் கிடைக்கச் செய்வதுமே சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும். இக்கிய நாட்டுக் குழந்தைகள் உதவித் திட்டத்தின் உதவியுடன் இந்திய அரசினால் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம் 1963-64 முதல் இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. முதன் முதலாக ஏழு வட்டாரங்களில் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம் 1-4-1968-ல் தனது ஐந்தாண்டுக் காலத்தை முடித்துள்ளது. 1966-67-ல் மேலும் இரண்டு வட்டாரங்களுக்கும் 1967-68-ல் மேலும் மூன்று வட்டாரங்களுக்கும் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் பள்ளிக்கூடச் சமையலறை, சமுதாயத் தோட்பங்கள், கோழிப் பண்ணைகள், செயற்கை மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக ஊராட்சிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் ஏழை மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் ஆடை நீக்கப்பட்ட பால் மாவும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. 1969-70 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 9.72 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சிறு தொழில்களை மேம்படுத்தும் திட்டங்கள் இந்தியா முழுவதிலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 40 பகுதிகளில் முன்னோடித் திட்டங்களாகச் செயல்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் மூன்று திட்டங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டன. ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குநேரி ஆகிய இடங்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. வேளாண்மை, பாசனம், சாலைகள், தொழில்கள், சமூகப் பணிகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதன் மூலமும், உள்நாள் தொழில் முனைவர்களை முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளிப்பது மூலமும் கூட்டுறவு, வேளாண்மை தொழில் பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

வேண்கலப் பாத்திரங்கள், மரவேலைத் பொருள்கள், மரப்பொம்மைகள் செய்தல் ஆகிய இந்த மூன்று திட்டங்களின் கீழ் தற்போது மூன்று பயிற்சி நிலையங்களே நடைபெற்று வருகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று பயிற்சி நிலையங்களைத் தவிர, இத் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்ட மூன்று பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிகளாகியும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 10]

இதுவரை பல்வேறு தொழில்களில் 1,085 பேர் பயிற்சி முடித்துள்ளனர். மேலும் 125 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். உன்னர் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு பணி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும், அவர் களது உற்பத்தி உத்திகளை மேம்படுத்துவதற்கும் குடியானவர்கள் தங்க ளுடைய வேளாண்மைக் கருவிகளைப் பெறுவதற்கும் இந்த மூன்று திட்டப் பகுதிகளிலும் 16 பொது வசதி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த நிலையங்கள் கிராம மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயனளித்து வருகின்றன. பயிற்சி நிலையங்கள், பொது வசதி நிலையங்கள் ஒருபுற மிருக்க, இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் உற்பத்திப் பிரிவுகளும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிக்களங்கள் மூன்று, கடித உறை தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, கண்கவர் வழவழப்பான ஒரு தயாரிக்கும் தொழிற்பிரிவு ஒன்று, காலணி தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, சாக்குக் கட்டிகள் தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, மரவேலைகள் பிரிவு ஒன்று, பாய் முடையுப் பிரிவு ஒன்று ஆகியவை கிராமப் பகுதிகளில் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. கிராம திட்டப் பகுதிகளில் டிராக்டர்களை பழுது பார்க்கும் பணி நடைபெற்று வரும் திருப்பச்சூரில் பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிகளுக்கான டிராக்டர் பணிகளரி ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒம்லூரில் பாலதின் தட்டைக் குழாய் தயாரிப்புப் பிரிவு ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது இப்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1969-70 முதல் இது உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பாய் முடைவோருக்கு வேண்டிய கோரைப் புல் விளைவித்தல், பட்டு வளர்ப்புக்கு வேண்டிய முசுக்கொட்டை பயிரிடுதல், வாத்துப் பண்ணை இவற்றை மேம்படுத்துதல் போன்ற வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களையும் சிறு அளவில் இவை மேற்கொண்டுள்ளன.

தொழில்களுக்கு அரசாங்க உதவி குறித்த சட்டத்தின் கீழ் தொழில் முனைவர்களுக்கு குறைந்த வட்டி வீதத்தில் (3 சதவீதம்) 1966-67-ல் ரூ. 5,39,700-ம், 1967-68-ல் ரூ. 2,29,100-ம் கடனாக வழங்கப்பட்டது. 1968-69-க்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(*) சிறுவர் பள்ளிகள் அல்லது குழந்தைகள் காப்பகம்

இரண்டு முதல் 5 வரை வயதுள்ள சிறுர்களுக்கு கல்வியளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பிம் மாநில அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. எனவே, இம் மாநிலத்தில் 21 வட்டாரங்களில் ஒவ்வொரு வட்டாரத் திலும் உள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் ஒரு குழந்தை காப்பகமாக குழந்தைகள் காப்பகங்களை நிறுவுவதற்கான முன்னோடி வேலைத் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1962-ம் ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 1,005 குழந்தைக் காப்பகங்கள் செயல் பட்டு வருகின்றன. கல்வி, விளையாட்டுக்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவையான சாதனங்கள் இப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங் களின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. மகளிர் நலத்துறை இயக்குநர் இதற்கு பொதுவான மேல்பொறுப்பு வகிக்கிறார். சில பள்ளிகளில் நண்பகல் உணவும் வழங்கப்படுகிறது. தங்களுடைய பகுதிகளிலும் இத்தகைய குழந்தைக் காப்பகங்களை தொடங்க வேண்டுமென என்னு ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் வேண்டுகோள் விடுத்த உள்ளன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் பல குழந்தைக் காப்பகங்களை கிராமப் பகுதிகளில் தொடங்க அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

(2) குழந்தை நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்

அரசம் பொதுத் தொண்டாற்றும் கழகங்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல் பட்டால் குறைந்த நிதி வாயில்களைக் கொண்டு நிறைந்த பலன்களை காண இயலும் என்பதை மெய்ப்பிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். செங்கற்பட்டு மாவட்டம், பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தில் ஐம்பது குழந்தைக் காப்பகங் களும், இருபது தாய் சேய் நல நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன

[1969 மார்ச் 10]

குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றும் பாலசேவகி ஒருவராலும் ஆயா ஒருவராலும் நிறுவனிக்கப்படுகின்றது. குழந்தை வளர்ப்பில் இவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாவர். குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சராசரியில் 40 குழந்தைகள் இருக்கும். தாய் சேய் நல நிலையம் ஒன்றில் சராசரி 10 குழந்தைகள் இருக்கும். நண்பகல் உணவையும் பாலையும் வழங்குவது இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியாகும். ஒரு குழந்தைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் திட்ட நிதிகளிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்கள் ஆளுக்கு இரண்டு காசு முதல் 5 காசு வரை கொடுக்கின்றனர். 1968 நவம்பர் வரை இத் திட்டத்திற்கான செலவு மத்திய அரசினாலும் மாநில அரசினாலும் 75 : 25 என்கிற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. 1968 நவம்பருக்குப் பிறகு இத் திட்டத்திற்காகும் முழு செலவையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது.

(ஊ) குடும்பச் சிறுவர் நலத்திட்டம்

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வில்லிவாக்கம் வட்டாரத்தில் ஒன்றும் தென்னாற்காடு மாவட்டம் குறிசிப்பாடி வட்டாரத்தில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு குடும்பச் சிறுவர் நலத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளில் மகளிர், சிறுவர் நலத் திட்டம் குறித்துச் செயல்படும் பெரிய திட்டம் இது ஒன்றேயாகும். கிராமங்களில் வசித்துவரும் மகளிர்க்கு குறிப்பாக போதிய அளவு வேலை வாய்ப்பு இல்லாத போதும், வேலைவாய்ப்பு குறைந்துள்ளபோதும், உரிய வேலைகள் கிடைக்காதபோதும் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதற்கான வசதிகள் அளிக்க இத் திட்டம் உதவுகின்றது. இத் திட்டம் கீழ்க்கண்ட வசதிகளை அளிக்கின்றது:—

(அ) கிராமத்திலுள்ள சிறுவர்களுக்கு சிறப்பாக பள்ளி செல்லும் வயது அடையாத குழந்தைகளுக்கு, ஒருங்கிணைந்த சமூகப்பணிகள் கிடைக்கச் செய்வது;

(ஆ) மகளிர்க்கும் சிறு பெண்களுக்கும் வீட்டுச் சிறு கைத்தொழில்களிலும், குடிசைத் தொழில்களிலும், சுகாதாரக் கல்வி, சத்துணவு, பேறுகாலப் பணிகள் ஆகியவற்றிலும் அடிப்படை பயிற்சி அளித்தல்.

3. கிராமப் பெண்டிர்க்கு மகளிர் மன்றம் மூலமும் நிறுவப்பட்ட நிலையங்கள் மூலமும் முகவர் நிறுவனங்கள் மூலமும் உதவி அளிப்பதன் வாயிலாகக் குடும்ப நலத்தை மேம்படுத்துதலும் பொதுவாகப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துதலும்.

4. பெண்கள், சிறுவர்களுக்கான பண்பாடு, கல்வி, கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளை மேம்படுத்துதல்.

(எ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்

இந்திய அரசின் ஒப்புதலுடன் மாநில அரசு சேலம் மாவட்டத்தில் எர்க்காட்டில் ஒன்றும், கொல்லி மலையில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பழங்குடி வளர்ச்சி வட்டாரங்களை தொடங்கியுள்ளது. இந்த இரண்டு வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை இம் மாநிலத்தின் ஏனைய வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதைவிட அதிகமாக இருப்பதால், இந்த இரண்டு வட்டாரங்கட்கும் அடங்கல் பெருந் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது. பெருந் திட்டத்தில் ஏற்கப்பட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் பழங்குடி மக்களின் நலனுக்கென வகுக்கப்பட்டவை. பழங்குடிகளிடமிருந்து வேலைத் திட்டத்திற்காக தொகை வசூலிக்கிற நடைமுறையும் நீக்கப்படுகிறது. சாலைகள், குடிநீர் வழங்கல்போன்றவற்றையொட்டி, இப் பகுதிகளின் தேவைகள் பெருமளவிற்கு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இப் பணிகள் நெடுஞ்சாலை-கிராமப்பணிகள் துறையினரால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

மாநில அளவில் பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டார ஒருங்கிணைப்பு குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்ற

1969 மார்ச் 10]

றத்தைக் காலாண்டிற்கு ஒரு முறை சீர்தூக்கிப்பார்க்கும் வேலையையும் நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் புதிய வேலைத் திட்டங்களைப் பரிவுரை செய்யும் வேலையையும் அது செய்கிறது.

8. ஓராண்டுத் திட்டம்

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி வாயில்களைப் பெருக்குவதற்காகவும், ஆதாயமளிக்கும் நிறுவனங்களை தொடங்குவதற்கும், ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தங்களிடம் எச்சாகவுள்ள நிதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. டிராக்டர்கள், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள், தூவு கருவிகள், உழுப்படைக் கருவிகள் முதலிய வற்றை வாங்கி அவற்றைக் குடியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குதல் மூலமும், சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுதல் முதலிய பணிகளை நிறைவேற்றுவது மூலமும் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வேளாண்மைத் திட்டங்களை ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் முடிப்பதற்கென எச்சாகவுள்ள அந்த நிதிகளை பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவ் வேலைத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய முழுப் பொறுப்பும் கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் உற்சாகம் அளிப்பனவாகவும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு மேற்கொண்ட ஊக்கத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயும் உள்ளன :—

(1) தோண்டப்பட்ட சமுதாயக் கிணறுகள்	734
(2) வாங்கப்பட்ட டிராக்டர்கள்	535
(3) வாங்கப்பட்ட உழுப்படைக் கருவிகள்	602
(4) வாங்கப்பட்ட தெளிப்பான்களும், தூவான்களும்	5,254
(5) அமைக்கப்பட்ட காய்கறித் தோட்டங்கள்	8,583
(6) கட்டப்பட்ட திருமண மண்டபங்கள்	4

ஓராண்டு சிறப்புத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் ஒரு திட்டமாகும். அடுத்த திட்டத்திற்கான விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

9. சீரணி

மக்களிடையே தொண்டுணர்ச்சியை அரும்பச் செய்து, அதன் மூலம் சமூகக் கேடுகளையும் பிற கேடுகளையும் அறவே அகற்றும் வகையினை சமுதாயத்தில் புதியதொரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் சிரிய கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொள்வதே சீரணிப்படையின் குறிக்கோளாகும். புதிய சமுதாய அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்குவதில் சமூகப் முழுவதிலும் ஓர் உணர்ச்சியைத் தட்டி யெழுப்பி சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தமது பங்கினைச் செவ்வனே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உணர்வை மக்கள் அனைவரின் உள்ளத்திலும் அரும்பச் செய்வதுதான் இதன் நோக்கமாகும். சீரணித் திட்டம் ஓராண்டிற்கு மேலாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. கொள்வாரிலாது உறங்கிக் கிடந்த மனித ஆற்றல் சீரணித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதன் வாயிலாகப் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களில் அம் மனித ஆற்றல், பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின் மூலம் மூம் மாநிலத்தில் வளர்ச்சிப் பணிகள் விரைவாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. அத்துடன் பொதுமக்களின் மனதில் தன்னலங் கருதாத் தியாக உணர்ச்சியையும், சமூக நல உள்பாங்கினையும், நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் நாம் முக்கியப் பங்கு கொள்கிறோம் என்ற உணர்வையும் உருவாக்கியுள்ளது. இதுவரை மொத்தம் 39,756 பேர் இத் திட்டத்தின் கீழ் தொண்டாளராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஓராண்டுக்கால அளவில் ரூ 11 லட்சம் அரசாங்க உதவியுடன் சீரணிப்படையினர் சுமார் ரூ. 25 லட்சம் மதிப்புள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றியுள்ளனர்.

[1969 டிசம்பர் 10]

இணைப்பு III

[27-ம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்பைக் காண்க.]

நிதி கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி
மானியங்கள்

கோரிக்கை குறிப்பு.

[இது 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக ரூ. 2,59,58,300-க்கு அடங்கல் மானியக் கோரிக்கையாகும். இதில் நகர்ப்புற நீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்றுதல் திட்டங்களுக்கும், தாழ் குடியிருப்புப் பகுதிகளை (Slums) அகற்றுதல்—மேம்படுத்தல் திட்டங்களுக்கும், கிராமப்பகுதிகளிலும் நகரப் பகுதிகளிலும் வாழ்க்கை வசதிகளையும் நிலைகளையும் மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைகளைப் பேணுதல்—மேம்படுத்துதல் திட்டங்களுக்கும், நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சென்னை மாநகராட்சி மாநில வீட்டுவசதி வாரியம் ஆகியவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்க இதில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலை வசதி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கிராமச்சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கான செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குவது குறித்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஊராட்சிக்குத் தேவையான தொகைகள் ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இந்த மானியங்கள் தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளையொட்டி ஊராட்சிகளுக்குச் சட்டப் படியான மானியங்களும், சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்களும் வழங்கப்படுவதன் காரணமாக 1961-62 முதல் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத ஏனைய கிராமச்சாலைகள் ஊராட்சிகளினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியத் திட்டத்தின்கீழ் தொகை கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் கிராமச் சாலைகளை நல்ல நிலையில் பேணி வருவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு ஆர்வ மூட்டுவதாக இருக்கும் என்று கருதி மேற்படித் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கேற்ப முதல் நடவடிக்கையாக, பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு தூசு படியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதற்காக பேரூராட்சிகளுக்கு பாதிச் செலவு மானியம் வழங்குவதற்காக, 1968-69-ல் ரூ. 5 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியச்சாலைகள் அனைத்தையும் பேணுகின்றச் செலவைச் சரிக்கடுவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு 40 காசு வீதம் உள்நேர்ச்சியை மானியம் எனப்படுகிற சட்டப்படியான மானியம் ஒன்று 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின்கீழ் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 115 லட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் புயலின் காரணமாகச் சேதமடைந்த ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் பொறுப்பிலுள்ள, (அ) ஒன்றியத்தின் அலுவலகங்கள்; பணியாளர் குடியிருப்பு இல்லங்கள், (ஆ) பள்ளிகள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகிய கட்டிடங்களையும் சீரமைப்பதற்காக ஆகும் செலவு குறித்து 1966 டிசம்பர் திங்களில் அரசு 22-60 லட்சம் ரூபாய் சிறப்பு மானியம் வழங்கியது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஊராட்சிச் சாலைகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும் செப்பணிடுவதற்காக, 1957-68-ல் ரூ. 2.25 லட்சமும் 1968-69-ல் ரூ. 6.21 லட்சமும் வழங்கப் பட்டுள்ளன. இப் பணி நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1966-67, 1967-68-ம் ஆண்டுகளுக்கான செலவுக் கணக்குகளையும், 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டையும் கருத்திற்கொண்டு இதற்கென ஒப்பளித்த செலவுத் தொகையில் எஞ்சிய தொகையாகிய ரூ. 2,00,200 மட்டும் 1969-70-ம் ஆண்டிற்கு வேண்டப் பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 10]

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்களாகச் செயலாற்றி முடித்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளின் பொருட்டு வழங்கப்படுவதற்கு ரூ. 40-53 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கம் “37. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகைக்கு நிகரானதாகும்.

நகராட்சிச் சாலைகளும், பாலங்களும்.

நகராட்சிகள் தங்களது மேற்பார்வையில் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு மானியங்கள் வழங்கி வருகின்றது. மக்கள் நெரிசல் அதிகமாயுள்ள பகுதிகளில் பொதுமக்களின் உடல் நலத்தைக் கருதி நகராட்சி நகரங்களில் சாலைகளில் தூசு படியாமல் மேற்பரப்பை அமைப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிகள் வழங்குவதென்பது அரசின் கொள்கையாகும். ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் சாலைகளில் தூசு படியாத மேற்பரப்பினை அமைப்பதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஓர் ஆண்டில் இத் திட்டத்திலிருந்து இரண்டு வேலைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளலாம். நகராட்சிகளில் சாலைகள் மேற்பரப்பை தூசு படியாமல் அமைக்கும் வேலைகளை அரசு அவ்வேலையின் செலவில் பாதிசைய மானியமாக வழங்குகின்றது. செலவின மறு பாதிசைய சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சிகள் தங்களையே நிதிக்களிலிருந்து செய்யும்; அல்லது இதற்கென அரசினிடமிருந்து கடன் பெற்று அச்செலவைச் சரிக்கட்டும். 1969-70-ல் சாலைகளின் மேற்பரப்பைத் தூசு படியாமல் அமைப்பதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கென இந்தக் கோரிக்கையில் ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோரிக்கை 47-ன்கீழ் சாலை வேலைகளுக்காகவும், பால வேலைகளுக்காகவும் நகராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக, 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 13,30,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான நேர்வுகளில், நகராட்சிப் பகுதிகளுக்குள் பாலங்கள் கட்ட நகராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகின்றது. இந்தக் கொள்கையையொட்டி, 1969-70-க்காக இக் கோரிக்கையில் ரூ. 2,80,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ம் ஆண்டில் ஆத்தூர் நகரில் வசிஷ்ட நதியின் மீது இருந்த பாலம் வெள்ளத்தால் பாழானதைப் புதுப்பித்துக் கட்ட ரூ. 5,000 இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாயூரத்தில் காவிரி மீது முத்தப்பன் காவிரிமீதும் நகராட்சி பாலங்கள் கட்ட ரூ. 25,000 மானியமாக இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சாலைகள் பராமரிப்புக்காக கூனூர், உதகமண்டலம், கோடைக்கானல் ஆகிய நகராட்சிகளுக்கு தொடர் மானியங்கள் வழங்குவதற்காகவும் முன்னால் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வாரியத்தால் சங்க இழப்பீடுக்காக ஸ்ரீரங்கம் நகராட்சி மானியம் வழங்கவும் ரூ. 25,300 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமழை, வெள்ளம் காரணமாகச் சேதமடைந்த சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்காகத் தேவையானபோது போதிய மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

நகராட்சி மன்றங்கள், நெடுங்காலமாக வேண்டி வந்ததற்கு இணங்க, நகராட்சிச் சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ரூ. 7.5 லட்சம் தனி மானியம் (ad hoc grant) வழங்கவும் சென்ற ஆண்டைப் போலவே அரசாங்கம் வகை செய்துள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சி.

சென்னை மாநகராட்சி தனது பொறுப்பின்கீழ் உள்ள சாலைகளை மேனிலைப்படுத்தும் காரியத்துக்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சென்னை மாநகராட்சிக்கு அரசு கணிசமான அளவுக்கு நிதி வழங்கி வந்துள்ளது.

சென்னை நகரில் உள்ள எல்லாப் பெருஞ் சாலைகளையும் இப்போது நெடுஞ்சாலைகள் துறை பேணி வருகின்றது. பெருஞ் சாலைகள் நீங்கலாக நகரில் பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகளை மேனிலைப்படுத்துவதற்காக அரசு உதவி வழங்கி வந்துள்ளது. 1969-70-ல், சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர்

[1969 மார்ச் 10]

பேருந்துகள் ஓடும் சில முக்கிய சாலைகளை அகலப்படுத்தி மேம்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பை அனுப்பினார். எனவே, இதற்கென சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியமும் கடனும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தியாகராயநகரில் துரைசாமி சாலையில் ஒன்றும் கண்ணம்மாப்பேட்டையில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு சரங்கப் பாதைகளை அமைப்பதற்காக நிதி உதவி வழங்குவது குறித்து 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கும் செய்யப்பட்டுள்ளது. மலைச் சாலைக்கு அண்மையில் கூவம் ஆற்றுக்குக் குறுக்கே ஹாரிஸ் பாலத்தை அகலப்படுத்துவதற்காக நிதி உதவியளிப்பது குறித்தும், குக்ஸ் சாலையிலுள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்துவது குறித்தும் நுங்கம்பாக்கம் மன்றே பாலத்தையும் பெரம்பூர் ஓட்டேரி கால்வாய் பாலத்தையும் அகலப்படுத்துவது குறித்தும், அடையாறுக்குக் குறுக்கே எல்பின்ஸ்டன் பாலத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கும் கெங்கு ரொட்டி சாலையில் சாலை இருப்புப்பாதை கடவுக்குப் பதிலாக மேம்பாலம் ஒன்றை அமைப்பதற்கும் சைதாப்பேட்டை ஆலந்தூர் சாலையில் பறகைப் பாலத்தைப் பெருமளவில் மேம்பாடு செய்யவும், மணியகார் தீர்த்துக்கு அண்மையில் நடந்து செல்வோர் மேம்பாலம் கட்டவும், சுவைப்பிள்ளை பூங்காவில் மொத்த விற்பனை அங்காடி கட்டவும், பிராட்வேயிலுள்ள வெளியூர் பேருந்து நிலையத்தை மேம்படுத்தவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இராயப்பேட்டை பெருஞ்சாலை, திருவல்லிக்கேணி பெருஞ்சாலை வால் டாக்ஸ் சாலை ஆகியவற்றில் தெரு விளக்கு ஏற்பாடுகள் மேம்படுத்தப்படும். இதற்கென மானியங்கள் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளன.

சாலைகளை சரிவரப்பெணி, புதிய வேலைத் திட்டங்களை திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்கென சென்னை மாநகராட்சிக்கு சமை தூக்கி வண்டி (Fort Life Truck), மோட்டார் கிரேடர், காற்றழுத்து இயந்திரம், சாய்த்துக் கொட்டுவதற்கான லாரிகள், டிரக்குகளை இழுத்துச் செல்வதற்கான மசல் எஞ்சின்கள் போன்ற இயந்திர சாதனங்களை வாங்க நிதி உதவி வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், “IV வகுப்பு மாநகராட்சி ஊழியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டவும், “பி” பணிமனையில் லாரி நிலையத்தைக் கட்டவும், மண்டல அடிப்படையில் பங்கிட்டுக் கம்பி வடங்களை வலுப்படுத்தவும், தெரு விளக்கு ஏற்பாடுகளை வரையமைக்கவும், மாநகராட்சி அச்சகத்திற்கு இயந்திரங்களை வாங்கவும் சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்கென 47-வது கோரிக்கையின் கீழ் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்டேஜ் கட்டணங்கள்.

பொதுப்பணித் துறையினர், தொழிலாளர் அரசாங்கக் காப்புறுதிக் கழகம் (Employees' State Insurance Corporation) கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கென அக் கழகம் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் செலுத்தும் பொருட்டு உதவி மானியங்களுக்கென ரூ. 1,82,200 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள்.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கு இக்கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி திட்டங்கள் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் நகராட்சிப் பணிகள் துறையாலும், நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நகர நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக மானியம் அளிக்கும் பொருட்டு 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10,37,000 ஒதுக்கியுள்ளது.

2. நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் அவற்றின் நீர் வழங்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக கடன்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், குறிப்பிட்ட சில நேர்வுகளில் நீர் வழங்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான செலவின் ஒரு பகுதி குறித்து ஊராட்சிகளுக்கு உதவி

1969 மார்ச் 10]

மானியங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் செயல்படுத்தும் நீர்வழங்கு திட்டங்கள் தன்னிறைவுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் கொண்டு இத் திட்டங்களைப் பேணி வருவதற்கான ஆண்டு செலவுகளும் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பெறப்பட்ட கடன்களுக்கான ஆண்டுத் தொகையும் சரிக்கப்பட்டு வேண்டும். மேலும், இத் திட்டங்களில் வருங்காலத்தில் செய்யப்படும் மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கான செலவுக்காகவும் சேம நிதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

3. கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவை கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க தமக்குள்ள திறனை யொட்டி, அதிக அளவு தொகையை அரசிடமிருந்து வாங்குவதன் மூலம் வேலைத் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவில் எந்தப் பகுதியைச் சரிக்கட்ட இயலாமல் உள்ளதோ அதைச் சரிக்கட்ட அவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

4. அறுபத்து ஐந்து நகராட்சிகளிலும், 12 நகரியங்களிலும், புத்தா யிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட 26 ஊராட்சிகளிலும் நீர் வழங்கு திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன. 8 நகராட்சிகளுக்கும், 1 நகரியத்துக்கும், 8 ஊராட்சிகளுக்கும் புதிய நீர் வழங்கு திட்டங்களும், 22 நகராட்சிகளுக்கு நீர் வழங்கு வசதி மேம்பாடுகளும் நிறைவேட்டப்பட்டு வருகின்றன. 12 நகராட்சிகளிலும், 5 நகரியங்களிலும், 3 ஊராட்சிகளிலும் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் (ஒளவுக்கு கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்கள் உட்பட) செயலில் உள்ளன. இரண்டு நகராட்சிகளில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கு மேம்பாட்டு வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றி வருகிற நீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கென அவற்றிற்குக் கடன்களையும், மானியங்களையும் வழங்க 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் போதிய நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தாழ் குடியிருப்பு (slum) மேம்பாடு/அகற்றும் திட்டம்.

தாழ்குடியிருப்பு (Slums) மேம்பாடு/அகற்றும் திட்டம் மத்திய அரசு ஊக்கப்படுத்திப் பொறுப்பேற்கும் ஒரு திட்டமாகும். இது 1956-57-ல் சென்னை மாநகரில் தொடங்கப்பட்டு அப்பால் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் வெளியூர்ப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் கீழ் தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகள் மேம்படுத்தப்படுகின்றனவேயன்றி அகற்றப்படுவதில்லை. கன்னியாசுப நகரில் உள்ள தாழ்குடியிருப்புப் பகுதியினர் மட்டுமே அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு, கோடம்பாக்கம் புதூர் (பாகம்) பகுதியில் குடியேற்றப்பட்டனர். ஏனெனில், அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப் பகுதி பாதுகாப்புத் துறைக்குத் தேவைப்பட்டது. இந்தவாழ்குடியிருப்புப் பகுதியையும், பல்வேறு லீட்டு வசதித் திட்டங்களையும், பிற திட்டங்களையும் செயல்படுத்தத் தொடங்கியதன் காரணமாக, பாதிக்கப்பட்ட நடைபாதை வாசிகளையும், ஏனைய தாழ்குடியிருப்பு வாழ் மக்களையும் பிறஇடங்களுக்கு அகற்றியது நீங்கலாக வேறு தாழ்குடியிருப்புப் பகுதி ஏதும் அகற்றப்படவில்லை.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் இரண்டு வகைகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. 800 சதுர அடி முதல் 1,000 சதுர அடி வரையில் உள்ள திறந்த வெளி மேம்பாட்டைந்த மனைகளில் 300 சதுர அடி அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு, அத்துடன் ரூ. 252 பெறுமான குடிசைகள் கட்டுவதற்கான பொருள்களும், சுய உதவி அடிப்படையில் குடிசை போடுவதற்காக ரூ. 32.50 ரொக்க மானியமும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனையிலும் ஒரு குளியல் அறை-நீரடிக் கழிப்பிடம் ஒன்றை வாரியம் அமைத்து, பேணி வருகிறது. மனையில் தெருவிளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதி, கழிவு நீர் அகற்றும் வசதி, மரம் நடுதல் முதலிய எல்லை

[1969 மார்ச் 10]

வசதிகளும் முறையாகச் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இடத்திற்கு ஏற்ற படி உறைவிடங்களையும், ஒரு மாடி அல்லது பல மாடி கட்டிடங்களையும் கட்டுவதன் மூலம் மேம்பாடு செய்வது மற்றொரு முறையாகும். கட்டப் பட்ட ஒவ்வொரு உறைவிடத்திலும் 120 சதுர அடி பரப்பளவுக்குத் தாழ்வார மும், 84 சதுர அடி கொண்ட சமையல் அறையும், 16 சதுர அடி கொண்ட ஒரு குளியல் அறையும் இருக்கும்.

இந்திய அரசால் முடிவு செய்யப்பட்ட உச்ச விலை 1967 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. மாற்றி அமைக்கப்பட்டபடி மனைக் கட்டு ஒன்றின் விலை ரூ. 1,850 ஆகும். இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய ஒற்றை மாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 4,850 ஆகவும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய இரட்டை மாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 5,100 ஆகவும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய பலமாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 6,850 ஆகவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1,850, ரூ. 4,850, ரூ. 5,100 உச்ச விலைகள் கொண்ட திறந்த மேம்பாட்டு மனை கட்டும் குடியிருப்புகளுக்கும், மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களில் ரூ. 1,100-ம் ஒரு லட்சம் முதல் மூன்று லட்சம் வரை மக்கள் தொகையுள்ள நகரங்களில் ரூ. 450 அதிகப்படியாக அனுமதிக்கப்படும். நிலம் வன்மையாயிராத பகுதிகளில் மேலும் ஆழ மும் உறுதியுமான கடைகால் தேவைப்படுகிற கல் கட்டிடத்தாலான வீடுகள் கட்டுவது குறித்த மொத்த உச்சச் செலவில் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு காகவும் ரூ. 550 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படும்.

அண்மையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட நிதி உதவியின்படி, இத் திட்டத்தின் செலவில் 37½ சத வீதத்தை இந்திய அரசின் சுகாதார குடும்ப நலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு உதவித் தொகையாக வழங்குகிறது. மற்றொரு 12½ சத வீதத் தொகையை மாநில அரசு வழங்குகிறது. எஞ்சியுள்ள 50 சத வீதத் தொகையை இந்திய அரசின் சுகாதார-குடும்பநலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு கடனாக வழங்குகிறது. அக் கடன் தொகை முப்பது ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத் தத்தக்கதாகும். குப்பை கூட்டுவோர்கள், தோட்டிகள் குறித்த குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டு திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், சமூக நலன் (உள் துறை அமைச்சு) துறையின் நிதிகளிலிருந்து மேற்கொண்டும் 12½ சத வீத மத்திய உதவித் தொகை கிடைக்கும். அத்தகைய தேர்வில், சுகாதார-குடும்பநலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு வழங்குகிற கடனின் அளவு அத்துறையிலிருந்து கிடைக்கின்ற உதவித் தொகையின் அளவிற்குக் குறைக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து 10 சத வீதம் கடைகள், பொதுக் கூடங்கள், பள்ளிகள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கெனப் பயன்படுத்தப்படும். இந்தத் தொகை இந்திய அரசினரிடமிருந்து பெற்ற கடனாகக் கருதப்படும். உச்ச விலைக்கு மேற் ற் தொகை கூடுதல் உதவித் தொகையாக மாநில அரசாங்கத்தால் சரிக்கடப்படும்.

மேம்படுத்திய திறந்தவெளி வீட்டுமனை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 11 வாடகை விதித்து வாங்க இந்திய அரசு அனுமதித்து இருந்தாலும், மாநில அரசு முடிவு செய்துள்ளபடி சென்னையில் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் மட்டுமே வாடகையாக வாங்கப்படுகிறது. குடியிருப்புக் களின் வகைகளுக்குத் தக்கவாறு, குடியிருப்புக்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரை வாடகை நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளது. தாழ் குடியிருப்புகளில் வாழ்வோர் இந்த வாடகைகளைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருப்பதை முன்னிட்டு, மாநில அரசு மேல் உதவித் தொகை யாகக் கொடுக்கக் கருதி, வாடகையை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 எனக் குறைக்க முன் வந்துள்ளது.

குடிசைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இடவசதி ஒதுக்குவதற் கான வருமான வரையறை பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 என முன்பு இருந்தது. எனைய இடங்களில் அந்த

1969 மார்ச் 10]

வரையறை ரூ. 175 ஆக இருந்தது. இந்த மேல் வரம்பிற்கு மேம்பட்ட வருமானம் உடைய தாழ் குடியிருப்புக் குடும்பங்கள் இடவசதி ஒதுக்கப்படுவதற்கும், அங்கு குடியிருப்பதற்கும் தகுதி உடையவர்கள் ஆகமாட்டார்கள். 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் அறிவிக்கப்பட்ட இந்திய அரசு முடிவுகளின்படி தாழ் குடியிருப்புப் பகுதி மேம்பாடு/அகற்றுதல் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு வீட்டை ஒதுக்குவதற்கான வருமான வரையறை, எல்லா இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 ஆகும். இடவசதி பெறுபவர்கள் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 என்ற வருமான வரையறையைத் தாண்டிய பிறகு, இந்தக் குறைவான வீதங்களுக்கு மேற்பட்டு கூடுதல் வாடகையைச் செலுத்துவதன் மேல் அந்த வீட்டில் இருக்க அனுமதிக்கப்படலாம்.

தற்போது மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளுக்காக தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-ம் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூ. 10-ம் மனை வழங்கப்பட்டவர்கள் செலுத்துகின்றனர். இதன் பின்னர் அவர்கள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு வாடகை செலுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரப்படுவர்:—

வருவாய்த் தொகுதி. விதிக்கப்பட வேண்டிய வாடகை.

(i) ரூ. 250 வரை மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளுக்காக ரூ. 3. குடியிருப்புக்காக ரூ. 10.

(ii) ரூ. 251 முதல் ரூ. 325 மேலே (i) இனமும் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கான மத்திய உதவித் தொகையின் வட்டிச் செலவுகளில் 40 சதவீதம்.

(iii) ரூ. 326 முதல் ரூ. 400 மேலே (i) இனமும் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கான மத்திய உதவித் தொகையின் வட்டிச் செலவுகளில் 60 சதவீதம்.

(iv) ரூ. 401-ம் அதற்கு மேற் குறைந்த வாடகை. பட்டம்.

மேலே (ii), (iii) இனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள மத்திய உதவித் தொகையின் மீதான வட்டிச் செலவில் 40, 80 சதவீதம், மேலே (iv) இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதும் மத்திய உதவித் தொகையின் மீதான வட்டிக்கு நிகரானதுமான குறைந்த வாடகையின் ஒரு பகுதியையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமிருந்து வசூலித்து மத்திய அரசுக் கணக்குகளில் வரவு வைக்க வேண்டும்.

நடப்பு ஆண்டில், டிசம்பர் 1968 வரை வீட்டு வசதி வாரியம் ரூ. 70 லட்சம் செலவு செய்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக 1969-70-ல் எதிர் பார்க்கும் அரசின் உதவி ரூ. 75.00 லட்சம். கடன் தொகை ரூ. 37.50 லட்சம். மானியம் ரூ. 37.50 லட்சம். குடிசைப் பகுதி குறித்த பல்வேறு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 680.72 லட்சம் செலவு மேற்கொள்ளப் பட்டது.

சென்னை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

சென்னை மாநகரில் உள்ள 491 தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சுமார் 100 தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளை மட்டுமே மேம்பாடு செய்வதற்காக அகற்றிவிடுவதற்காக சென்னை வீட்டு வசதிப் பிரிவு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. எழுபத்தி மூன்று தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட சுமார் 57 திட்டங்கள் கைவசம் உள்ளன. அவற்றைத் தவிர நடைபாதை வாசிகளைக் குடியமர்த்துவதற்கான திட்டங்களும் உள்ளன. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதுடன், சுமார் 30 இனங்களைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்காக திட்டங்கள் வகுத்தல், நிலம் கையகப்படுத்தல், உரிமை மாற்றுதல், மற்றவர்களிடம் ஒப்படைத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளும்

[1969 மார்ச் 10]

எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 11,762 சீர்செய்த காலி மனைகள் வழங்குதல், 12,337 குடியிருப்புகள் அமைத்துக் கொடுத்தல் ஆகியவை ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டு கைவசமுள்ள 57 திட்டங்களின் நோக்கமாகும். அண்மைக் காலம் வரை, 6,778 சீர்செய்த காலி மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 5,539 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1,076 குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் வேலை பல்வேறு நிலைகளில் நடந்து வருகிறது. 1969-70-ல் குறைந்த அளவு 2,500 குடியிருப்புகளைக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நிலம் கையகப் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை அநேகமாக எல்லாவற்றிலும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற் சொன்னவற்றைத் தவிர, மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் 1967-68-ல் சென்னை மாநகரில் தீயினால் பாதிக்கப்படாத 843 வீடுகளைக் கட்டியுள்ளது. தீயினால் சேதமடைந்த தாழ்குடியிருப்புப் பகுதி மக்களை மாநில வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீட்டு வசதித் திட்டப் பகுதியில் குடியேற்றுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இது குறித்து மாநில வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ரூ. 6,05,350 செலவு ஏற்பட்டது. அரசு இத் தொகையை மாநகர தீதுயர் தணிப்பு நிதியிலிருந்து செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

மதுரையில் மூன்று திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 96 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்குவது, 132 குடியிருப்புகள் அமைத்துக் கொடுப்பது ஆகியவை மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்குச் சமார் ரூ. 12 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 61 குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு (கோயம்புத்தூர்).

கோயம்புத்தூரில் 7 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ரூ. 133.12 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 127 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்குதலும், 2,521 குடியிருப்புகள் கட்டுதலும், மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இது வரை 790 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 580 குடியிருப்புகளுக்குக் கட்டுமான வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சேலம்.

சேலத்தில் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 620 சீர் செய்த காலி மனைகளை வழங்குவதும், 216 குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதும் இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 39.74 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதுவரை, 528 காலி மனைகளைச் சீர் செய்யும் வேலையும், 114 குடியிருப்புகளைக் கட்டும் பணியும் முடிவு பெற்றுள்ளது. 102 குடியிருப்புகளை கட்டும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சேலத்தில் உள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும், கோயம்புத்தூர் வீட்டுவசதிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளி வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

திருச்சிராப்பள்ளியில் 3 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 764 குடியிருப்புகளை ரூ. 38.24 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டிக் கொடுப்பதே இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இதுவரை 331 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன; 26 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

